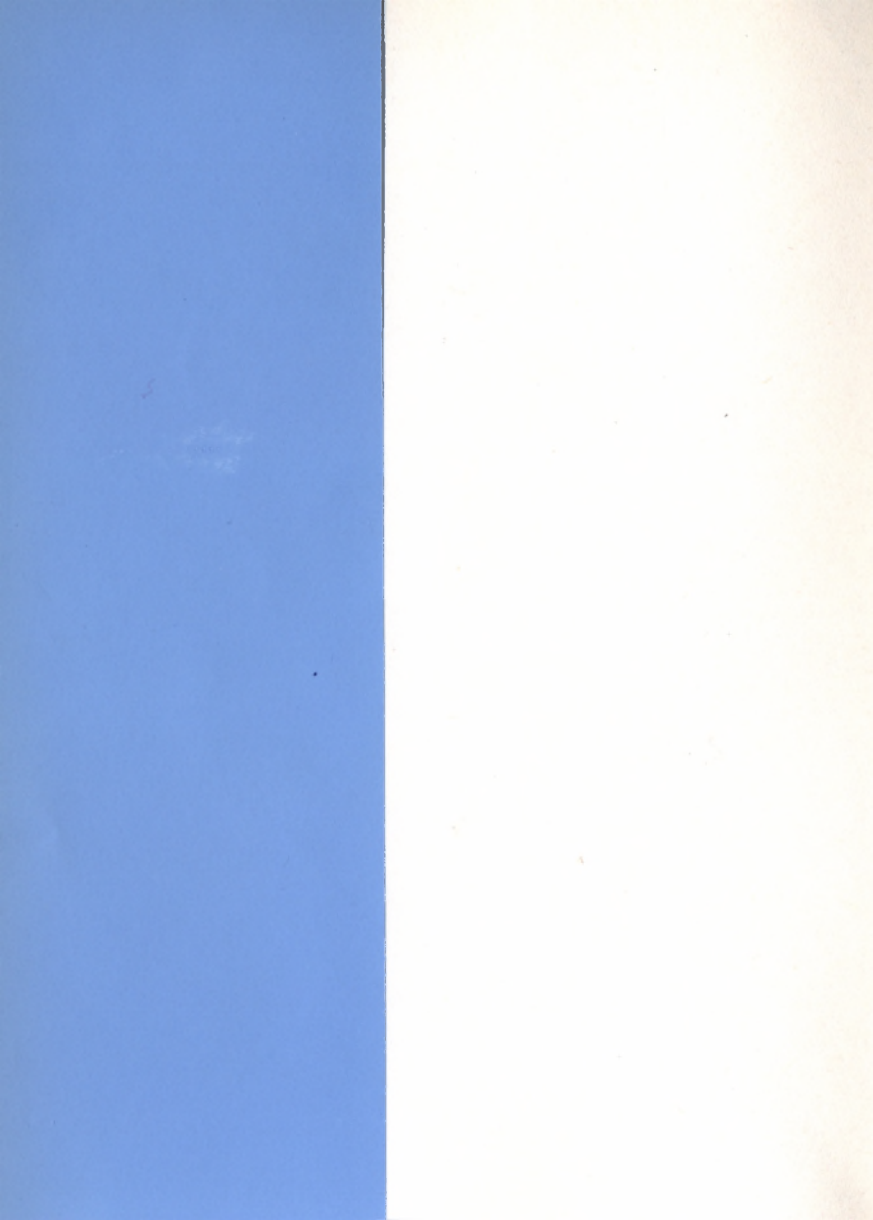

ÉLETET BÍZOK RÁD!
VÁLLALOD-E?

Piroska Rentsch

**Életet bízik Rád!
Vállalod-e?**

**Fedezzük fel gyermekeinket
az asztrológia segítségével!**

**Larus Kiadó
Budapest**

Illusztrációk: Artner Margit

ISBN 963 85664 1 8

© Piroska Rentsch, 1996

**Kiadta a Larus Kiadó
Felelős kiadó a Larus Kiadó ügyvezető igazgatója
A kötetet tervezte: Ondrejovics Gabriella
Szöveggondozás: Aranykezek Bt.**

Előszó

Évekkel ezelőtt egy református kiadványban olvastam:

„A gyermekeken keresztül Isten bizalmas szeretete kopogtat:

Életet bízok Rád! Vállalod-e?”

Magával ragadott a gondolat szépsége, mély mondánivalója és úgy érzem, tovább is kell adnom.

Egy picit lény születik és ha megértenénk az ő mondánivalóját, ha szólni tudna hozzánk, ezt mondaná:

„Én Téged választottalak, Te hívtál életre! Vigyázz rám! Felelős vagy mindaddig értem, míg tudatosan nem cselekszem. Hasonlítok Rád, de énem, egyéniségem csak az enyém. Tudom, hogy szeretsz, ezt én érzem és viszontszeretlek. Még sokat kell tanulnom Tőled, a nagytól, mindenkitől. Ha felnőttem, nekem is lesz majd feladatom, mint most Neked. Engem is kiválasztanak és majd nekem is adnom kell, ahogyan most Te adsz.”

Minden kisgyerek érkezésekor nemcsak öröm költözik a családba, hanem aggodalom, felelősség és ezernyi kérdés is: Hogyan neveljük, irányítsuk ezt a kis életet, hogy majdan boldog, tartalmas életet élő, hasznos fel-

nőtté váljon? Mi az, amit tehetünk érte, és mitől kell megóvnunk őt?

Ez a szülői felelősségtudat adta kezembe a tollat, hogy segítsek a gyermeknevelés szép, de közel sem egyszerű feladatának sikeres teljesítésében.

Asztrológia

Az asztrológia sok, számunkra érthetetlen dologra ad választ, magyarázatot. Minden élőlényre hatással van a Hold, Nap és a többi bolygó. Ezek a hatások meghatározó jellegűek az ember, így a gyermek jellemére is. Éppen ezért a gyermekek születésekor nem ártana kapnunk egy „használati utasítást”.

Igy az első perctől kezdve folyamatosan lenne mibe beleolvassunk, ha tanácstalanok vagyunk. Talán megértenénk gyermekeinket, ha ráéreznénk értékeikre és hibáikra: nem próbálnánk gyökeresen megváltoztatni őket, hanem segítenénk kibontakozni egyéniségüket.

Minden szülő számára bizonyosan ismerősen hangzik a következő mondat: Milliószor elmondtam és Te nem vagy képes megérteni! A gyermek nem fogja megérteni és alapjában nem is fog megváltozni! De ha a szülő ismeri gyermeke hibáit, NEVELHETI ŐT! Sok bosszúságtól kíméli meg magát az a szülő, aki tudja gyermekét kezelni.

Én az asztrológiában hiszek. Segítségével sok kérdésemre választ kaptam, és ezeket alkalmazva, mondhatom, hogy sok nehéz élethelyzet megoldható. Lehet ez mankó, egyfajta segítség. Egy elkeseredett ember számára mindenképpen az. És ha csak ez az egy ember merített belőle vigaszt, vagy talán ennek segítségével kiutat talált a kilátástalannak tűnő élethelyzetéből, az asztrológia már segített.

Az asztrológia segítségével felfedezhetjük a vizsgált egyén főbb jellemvonásait. Természetesen nem lehet pontos horoszkópot készíteni, személyre szóló jellemzést adni az adatok ismerete nélkül. Értjük be a havi bon-tással, ami nagy valószínűséggel körvonalazza egy-egy gyermek veleszületett tulajdonságait, jellemét. A szülő néha értetlenül áll a gyermekkel szemben: Az én gyermekem, és mégsem értem! Megpróbáltuk jól nevelni, és mégis...? Valamikor, valamit közösen elrontottunk? Kereshető a válasz a gyermek horoszkópjában is! Ennek ismerete a gyermeknevelésben segítség lehet a szülő számára. Ha a szülő érzése szerint mindent megtett, és mégis problémák akadnak?! Ez a hiba viszont a szülő és a gyermek horoszkópjában kereshető! Van meg nem értett gyermek és meg nem értett szülő is! Jellemvonásaik annyira eltérőek, annyira különbözőek, hogy nem értik meg egymást, bármennyire is igyekeznek! Ilyen esetben kompromisszumot kell kötni a gyermek és a szülő részéről egyaránt. Ilyen is van! Ez általában sajnos csupán felnőtt korban szokott bekövetkezni. Annyira ellentétes vonzások érvényesülnek a két különböző jegyben, hogy komoly nézetkülönbségeket produkálhatnak. Nehéz feladat mind a két fél számára megoldani a közös hétköznapiakat. A szülőnek nehéz, mert feladata van, nevelni kell. A gyermek ezt még nem érti és tiltakozik. Még nem érzi át a szülő helyzetét. A szülő is „csak” egy ember, nem mindig jók a döntései, tévedhet! Az ilyen gyermek valamikor (talán később) belátja, hogy nem is olyan könnyű szülőnek lenni!

Gondoljunk bele abba a szituációba, amikor két merőben különböző jellemű egyéniség van jelen, mek-

kora feszültségek forrása ez!? Képzeljünk el két csapatot. Ez a két csapat szemben áll egymással és küzd!

Az egyik csapat:

Kos,
Ikrek,
Oroszlán,
Mérleg,
Vízöntő,
Nyilas.

A másik csapat:

Bika,
Szűz,
Rák,
Skorpió,
Bak,
Halak.

Ezek a csillagjegyek egymással szemben helyezkednek el.

Merőben más jellemvonások! Ez a mérkőzés mindig barátságosan indul, de a csata megállás nélkül zajlik az életben és hamar eldurvulhat! Mit tegyünk hát? Válasszuk ki, melyik jegyben szülessen gyermekünk? Ha a mi csoportunkból választunk, hasonló jellemvonások dominálnak a gyermekben. Ha a saját jellemünket el tudjuk viselni, akkor gyermekünket is megértjük.

Ha az ellentétes csoportból választunk, akkor felkészülhetünk a küzdelemre, vagy el kell őt fogadnunk a hibaival együtt!

Ez igaz a párválasztásnál is! Ha az ellentétes oldalról választottunk párt magunknak, nézzük meg, hogy mi várható! A következő történik: a kezdet szép, mindkét ember imponálni akar a másiknak, ezért „viselkedik”. Ezt azért is megteheti, mert még nem terhelik őket a hétköznapiak. Tetszenek egymásnak, mert az egyikükből hiányzik a másik domináns jelleme. (A fizikában is az

ellentétek vonzzák egymást.) Ez időnkénti pótlásnak jó, de hosszú távon már fárasztó! Ezért van az, hogy a kezdeti újdonságok varázsként hatnak. De a gyakorlat az, hogy ez a bizonyos varázs elmúlik, ha jönnek a közös hétköznapiak. Gondoljunk vissza; múltnak az évek és mi éppen azokat a tulajdonságokat viseljük el nehezen a párunkban, melyek kezdetben imponáltak nekünk, és ráadásul valódi arcunkat mutatjuk, mert már nem „viselkedünk” a másik kedvéért!

Nézzünk meg egy példát! Vegyünk egy *Oroszlánt* és egy *Bikát* alapul. Két nagyon erős egyéniség. Kezdetben a Bika-hölgynek nagyon imponál, hogy az Oroszlán bőkezű, osztogatja ajándékait. Azt is pozitívumnak látja a Bika-hölgy, hogy az Oroszlán hevesen udvarol és szépen, egyenletesen adagolja bókjait. Ez a kezdet. Évek alatt ez így módosul: a szelíd Bika-hölgy nem tudja elviselni az Oroszlán ezen jellemvonásait. Falra mászik attól, hogy az Oroszlán bőkezű, mindenkivel szemben adakozó, osztogatja bókjait és költekező. Aztán gutaütés kerülgeti ezt a bizonyos Bika-hölgyet, mert az Oroszlán flörtöl, válogatás nélkül. A Bika-hölgy közismerten nagyon türelmes, amíg csak lehet. Ez a végtelenségig viszont nem megy és akkor robban, de nagyot! Nézzük meg az Oroszlánt! Kezdetben így látja a Bika-hölgyet: imponál neki, mert spórolós, meg lehet benne bízni, nem játszik az érzelmekkel, stabil, hűséges, családcentrikus. Érzelmi túlfűtöttsége szintén imponál, mert valójában a Bika heves vérmérsékletű. És jönnek a hétköznapiak, ez a tény így változik: az Oroszlán kezdetben borzogatja a sörényét, majd felfújja magát és üvölt a Bika spórolása okán. Ketrecben érzi magát és kitörésre készül. Hiányzik a tár-

sasági élet, az otthonülés légszomjat okoz a mindig újdonságra vágyó Oroszlánnak. Érzik az ellentéteket?

Hogy lehet ebből a két jegyből életre szóló páros?

Ha ismerjük egymás jellemvonásait! Így toleráljuk egymás úgynevezett „hibáit” és nem kísérletezünk a másik gyökeres megváltoztatásával. (Ha megtanulunk lemondani a másik javára!) Csak annyit változtatunk a másikon, amennyit még el bír viselni! Maradjunk a fent említett párosnál. Például, az a bizonyos Bika-hölgy járjon társaságba, bókokra neki is szüksége van. Hagyja nyitva azt a bizonyos ajtót, az Oroszlán így szabadnak érzi magát és mindig visszajön, mert valójában hűséges, megbízható típus. Beszéljék meg az anyagi lehetőségeket és ha a családi kassza megengedi, költekezzenek együtt. Az Oroszlán ne éljen vissza a Bika türelmével, hűségével. Tolerálja a Bika anyagias hajlamait, ami csak megfontoltságából adódik, mert biztonságra vágyik. Valójában ez az Oroszlánnak is jó, mert így van valaki, aki gondol a holnapra is.

Ha a páros elég intelligens, úgy ezeket a tényeket tudomásul veszi. Nem fogják megbánni, mert az Oroszlán és a Bika így kiegészítik egymást! Az érzelmi szintje pedig ennek a párosnak csodálatos! Egy hullámhosszon vannak, a szerelem köztük mindig képes megújulni. Az Oroszlán mindig ráérez, hogy mire van szüksége a Bikának és fordítva is igaz! Mindketten erősen érzékiek, vágnak a szeretetre és a melegségre. Bármikor, bármi-ben számíthatnak egymásra. Amit nem tud a Bika, azt tudja az Oroszlán és fordítva. Mindkettőjüknek szüksége van bókokra és figyelmességre. Ezt meg is adják egymásnak! Mindkettő büszke, de nemcsak magára, ha-

nem a párjára is! Nem sorolom tovább, még nagyon sok közös jó tulajdonságuk van, amit érdemes megbecsülni. És az, hogy az Oroszlán változatlanul virágot küld (vagy hoz), a Bika-hölgyet változatlanul erősebb szívdobogásra készíti. Próbálják ki, érdemes!

Ezt a példát a felnőttek világából vettük. Ezt sem egyszerű megoldani. De mit kezdünk egy gyermekkel? Ez többszörösen összetett feladat. Tudomásul kell vennünk a tényeket, ehhez viszont ismernünk kell gyermekünk főbb jellemzőit. A gyermekhoroszkóp választ ad a szülőknek a miértekre és hogyanokra. Ha többet szeretne megtudni gyermeke egyediségéről, nem mindig elég, ha csak a dátumra érvényes jellemzést olvassa el. Sokszor szükséges az előző, vagy a következő horoszkóp ismerete is ahhoz, hogy részletesebb választ kapjon. Pl. ha április 26-án született, már *Bika*, de erősen hat rá a *Kos*. Jellemzői vegyesek, a Bika és a Kos keveredése érezhető. Minél közelebb van a két jegyet elválasztó határvonal, annál élesebb a kettősség vagy az összemosódás. Ez az első dekád. Ha május 8-án született, igazi, megtéveszthetetlen Bika. Jellemzői erősek, csak a Bikára érvényesek. Ez a középső dekád. Ha a dátum a harmadik dekádba esik, pl. május 19. még Bika, de itt már az *Ikrek* hatása a domináns. Mivel az Ikrek szétszórt, nyüzsgő, a Bika pedig stabil és nyugodt, zavaró kettősség alakul ki a gyermekben. El kell olvasni a Bika és az Ikrek jellemzését, és a kettőből ki lehet szűrni a gyermek valódi jellemvonásait.

A fentiekből is adódik az a tény, hogy egy horoszkópon belül van gyenge jellem és hős jellem.

Érdemes azt is tudni, hogy a gyermek születési évében melyik bolygó uralkodott. A bolygók karakterformáló ereje egy életre meghatározó.

Nézzünk példákat: ha egy gyermek 1994-ben született a Szűz jegyében, uralkodó bolygója a *Jupiter*. Tehát a Szűz főbb jellemvonásait a Jupiter megerősíti, jó irányba befolyásolja. Ha pl. ez a Szűz 1990-ben születik, a *Vénusz* bolygó hat rá, mégpedig hátrányosan. Többek között ez okozza azt, hogy ha két ember ugyanazon a napon, órában, percben stb. született, de egy-két évvel később, vagy előbb, mégis csupán nagy vonalakban hasonló jellemvonásaik.

A hét bolygó állása hétévenként változik és minden bolygó másként hat az egyénre. Könnyen kiszámítható, melyik a gyermek uralkodó bolygója, és így kiegészíthető a gyermek horoszkópja.

A bolygók karakterformáló erejét nézzük meg egy kicsit részletesebben (zárójelben az év, melyben „uralkodik”):

Mars: szenvedélyes, gyakorlatias, önálló, gondolkodó (pl. 1995.),

Nap: nagyvonalú, öntudatos, uralkodó, de segítőkész (pl. 1996.),

Vénusz: sokoldalú, lelkes, keresi önmagát, a tökéleteségre törekszik (pl. 1997.),

Merkúr: kritikus, de megértő, szorgalmas, sokat követel, mércéje magas (pl. 1998.),

Hold: változó, végletek jellemzik, szeretetre méltó és szeretetet adni tudó (pl. 1999.),

Szturnusz: visszafogott, nyugodt, diplomatikus, megbízható (pl. 2000.),

Jupiter: sikeres, szerencsés, lezser, vidám, spontán cselekvő (pl. 2001.).

Az előbbieket és még sok ismert és ismeretlen tényező határozza meg a gyermek fogantatását, születését. Így bizonyos fokig behatárolja, meghatározza fejlődését és életútját.

A kisgyermek születésekor valójában nyitott. A lehető legnyitottabb számára a fejlődés megfelelő környezetben, megfelelő tanítókkal maga lesz a tudás fája. Ezt a lehetőséget sajnos majdnem minden kisgyermeknek nélkülöznie kell. Lehetetlen úgy egyeztetni a dolgokat, hogy minden megfelelően összejöjjön. Ha átlagosan nézzük, ha egyénre lebontva, az eredmény közel azonos. A gyermek azt tanulja meg, amit a környezete, a szülei jónak látnak. Neveltetése a társadalmi normák elfogadására irányul. Az igazán emlékező és fogékony korszaka azzal tellik, hogy számára előírt sablon ismereteket kell megtanulnia. Többnyire azt, amit egyesek jónak tartanak. Természetes erre is szüksége van a beilleszkedéshez, egyébként nem boldogul.

De! Itt kezdődik az eltérítés, a tudatos eltérítés az élet valódi értelmétől. Minden gyermek születésekor kap egy „inspirációt”. Ennek alapján kellene élnie. Ezzel szemben a társadalmi és egyéb tényezők miatt a környezetünk igényeinek megfelelően szeretnénk élni, és élünk is. Ez sokszor tudatos, sőt mondhatnánk azt is, hogy ez mindig tudatos. A tudatos cselekedet elnyomja a természetes tudatalattit. Ha ez nem így lenne, minden ember

eljutna a megismerésig és felismerné életcélját. Ennek hiányában csak éli a tárgyi, anyagi életét. Azt az életet, amit minden élőlény funkció szerint teljesít. Az értelmetlen dolgok elnyomják az értelmeset, a valódit, az életszerűt. Ezek a gondolatok és cselekvések a mindennapi életben magukon hordozzák az egyén önzését, énközpontúságát. Ha a gyermek önzést lát a szüleitől, valószínű, hogy ez a példa hat rá. Tanuljunk meg adni, így előbb-utóbb kapunk is. Lassan teljesülnek elvárásaink. Sok-sok embernek kell ahhoz változnia, hogy maga az emberiség is megváltozzon. Lassú, igen lassú folyamat. Ebben a folyamatban kap a szülő szerepet. Nem is akármilyet! Ha igazán komolyan veszi feladatát és felelősséggel teszi dolgát, ez a lassú folyamat felgyorsítását jelentené.

Itt van például a társadalmi hovatartozás ténye. Valóban nem mindegy, hogy hova, melyik országba, milyen társadalmi viszonyok közé születünk. Későbbi életünk minőségét ez határozza meg, és ráadásul elég erősen. De nem kellene, hogy így legyen! Bármilyen társadalmi viszonyok között megteremtheti a szülő a „béke szigetét”. Ez családon belül szeretettel megvalósítható, nem lehetetlen. A szegénység nem mentség! Legfeljebb megnehezíti a dolgainkat. De ezáltal, hogy megnehezíti, gondolkodásra készít. A kibontakozáshoz nyújt lehetőséget. Ha elfogadjuk életünket, de nem teszünk semmit, várható, hogy önsajnálathoz süllyedünk és magunkkal rántjuk gyermekeinket is.

Helytelen azt hinni, hogy az ember csak azért van, hogy benépesítse a Földet. Sokan azt hiszik, ajándék az élet és ezt ki kell használni. Az ilyenfajta „kiélés” kiégést

eredményez. Ez a szemlélet vagy életmód visszavezethető az előző életeink cselekedeteihez. Akkor sem tanultunk meg felsőbbrendűen élni. Ezeket a hiányosságokat életeken keresztül cipeljük magunkkal.

Megmondják a csillagok, hogy mit kell tennünk? Ez nem ilyen egyszerű! Az asztrológia tudományosan csak nehezen közelíthető meg. Jó érzékkel, tudásvágygal, szorgalommal viszont meríthetünk belőle. Ha eljutunk a felismerésig és tudomásul vesszük, hogy ok-okozat összefügg, és a miértekre keressük a választ, már előbbre jutottunk. Az asztrológia nyújtotta lehetőségek a legmegbízhatóbbak arra, hogy megismerjük s mások jellemét és a sajátunkat. Ha magát a pusztai emberi jellemet próbáljuk megérteni, közelebb kerülünk az egyén jelleméhez.

Az egyén úgy-ahogy átéli, megéli az időt, de az így elveszített asztrológiai pillanat már visszahozhatatlan.

Ha elfogadjuk az eddigi felismeréseket, a véletlen már a születésünk kizárható. Sorsunk egyedi, de kezdetben segítségre van szükségünk a létezéshez. Aki megszületett, annak valamiért meg kellett születnie. Küldetése van! Meg kell keresnünk küldetésünk célját, életünk értelmét. Lehet az nagy tett az emberiség fejlődése érdekében, vagy különböző fokú szellemi fejlődés. A többség közkatona marad, de ez sem lebecsülendő, mert az egységes egészhez erre a posztra is szükség van. Sorsunk ellen nem kell harcolni, bátran, egyenes tartással meg kell élni azt. A sors mindig törvényszerűen működik. Sokkal könnyebb lenne elviselni, ha ezt tudomásul vennénk, minthogy állandóan kívülállót hibáztatunk. Ez csak percekre, a rossz lelkiismeret megnyugtatóására jó. Amikor

az egyén nem meri felvállalni saját elhibázott lépését, akkor keres egy „bűnbakot”. (Ez a bűnbak nem véletlen, hogy az emberiséggel egyidős.) De ettől a problémája még a sajátja marad. A sorsot nem lehet kijátszani, csak jól vagy rosszul megélni. Minden ember számára íratlan természeti törvény, hogy megvalósítsa sorsát, és ha képességei engedik, a szellemi fejlődését helyezze első helyre. Ha a szülő is így fogadja el, és éli meg sorsát, a gyermekének adva van minden lehetőség az egészséges lelki fejlődéshez. De ha a szülő egy az említett közkatónák között, és gyermekének CSAK szeretetet ad, már eleget adott. A többi már a gyermekeken múlik, hogy a kapott lehetőségeit kamatoztassa.

A tudat, a lélek meghatározza a létet.

De a létet vagy nemlétet ki, vagy mi határozza meg?

Ki az, aki irányítja a gondolatainkat?

Mi vagyunk egy egységnek a porszemerei?

Ki az, aki előre figyelmeztet, jelzéseket ad?

Az biztos, hogy nem a megszokott anyagi eredetű. Így tehát a kérdés kérdés marad a többség számára. Kényelmesebb nem foglalkozni vele, nem megfogható, tehát tudományosan nem magyarázható. És ami tudományosan nem magyarázható, az nem létezik, az nincs? Pedig igenis létezik, mindegy, hogy minek nevezzük. Tud létezésünkről, meghatározza születésünket, halálunkat, a kezdet és a vég közötti létezésünket. Meggyőződésemet alátámasztom saját életem, helyesebben most még csak létezésem történetének darabkájával.

Magyarország, a háború után, a 40-es évek végén.

Szegény, de boldog kis család egy faluban, valahol az Alföldön, a pusztában. Ekkor és itt a gyermek jövőtelét

még valóban áldásnak tekintették az emberek. Ebben a szegény kis családban már volt két gyermek. Két boldog, bizakodó év következett. Valami már van, a szegénység elviselhetőbb, mostmár csak jobb jöhet. Nem így történt. Apukám egészségi állapota megrendült. Kórház, próbálkozás, de apukám betegségét az akkori orvostudomány gyógyíthatatlannak tartotta. Anyukám gondjai, a két kisgyermek, apukám betegsége és ráadásul hivatlanul jövök én. Anyukám mindent megpróbált, hogy legalább egy gonddal kevesebb legyen. Ez az egy gond én voltam. Egy magzat, akire nincs szükség, hiszen a másik kettőt is fel kell nevelnie. Sehol nem talált megértésre, hiába hivatkozott arra, hogy apukám meg fog halni. Mindegy, hogy milyen körülmények közé, de minden gyermeket meg kell szülni. Nincs kivétel, ez mindenkre érvényes parancs volt (Ratkó-korszak). Ennek a parancsnak köszönhetem magzati létemet. Anyukám szinte mindent pénzzé tett, így került apukám egy budapesti kórházba. Operáció következett, mint végső remény. De ez is csak megmaradt a remény szintjén.

Anyukám terhe már látható volt, és nehéz, nagyon nehéz a többi teherrel együtt. Látogatásai alkalmával apukám bizakodása nagyon érezhető volt. Szerette a gyermekeit, és engem is nagyon várt. Tervezgetett, erőt érzett magában és reményt a holnapokhoz. Ekkor én már hét hónapos magzat voltam. Anyukám mindig úgy sírt, hogy ő ne lássa. A következő látogatásra ismét felutazott Budapestre.

Az ágy üres volt. Apukám meghalt. Nem várhatta meg a születésemet, el kellett mennie...

Halála előtt betegtársának (aki pap volt) a következőket mondta: „Mondja meg a feleségemnek, hogy nagyon

szerettem őket. Az a kívánságom, ha megszületik a kislányom, mert én már tudom, hogy kislány lesz, Piroska legyen a neve.” Ennyit üzent az élőknek, és ez a Piroska én vagyok!

Honnan tudhatta ilyen biztosan, hogy a születendő gyermeke kislány lesz?

Itt megint fel kell tennem az előzőekben már leírt kérdéseimet:

Ki, vagy mi határozza meg a létet, vagy nemlétet?

Ki az, aki irányítja a gondolatainkat?

Ki az, aki előre figyelmeztet és jelzéseket ad?

Igaz, hogy nem látható és nem megfogható, de elérhető!

Van! Tud létezésünkről, meghatározza születésünket, halálunkat, a kezdet és a vég közötti létezésünket. Vigyáz ránk. Nekem meg kellett születnem. Bármilyen nehézségek árán is. Pontosan Magyarországra, a Ratkó-korszakban, mert ebben a társadalomban a magzati léttem biztosítva volt!

De az életem még nem!!

(Ez az önéletrajzi történet kiragadott része a kiadásra váró következő könyvemnek.)

Saját élményeim és szerzett ismereteim alapján meggyőződéssel állíthatom, hogy a kapott szellemi erőnk és a fizikai energiánk az Ismeretlennel azonos.

Az életben nincsenek véletlenek. Minden meghatározott céllal történik. Emellett a már említett stabil karakterformáló hatások érvényesülnek. Történések vannak, ezeknek mi vagyunk a szereplői. Rajtunk múlik, hogy jól vagy rosszul szerepelünk-e. Ez viszont nem vonatkozik a gyerekekre. Az ember, míg gyermek, a felnőttekre

van bízva. A gyámolítást, a szeretet meleg sugarait, a tudás lehetőségét tőlünk várja. Minden téren meztelen és kiszolgáltatott. Magában hordozza előző élete megoldatlan problémáit, nem tudatosan ugyan, de hordozta őket. Ha valamit előző életünkben nem fejeztünk be, a következőben tehetünk érte valamit. A lélek szomjazik a szeretetre, lételeme az adás és a kapás öröme.

A szeretet hiánya alultápláltsághoz vezet! Adósai vagyunk a ránk bízott léleknek. Ezt az adósságot gondos szeretettel törleszthetjük. Elrontott életünket korrigálni kell.

Az asztrológia mindenhova visszanyúl, vagy ha úgy tetszik kiterjed. Az ember újjászületik és kap még lehetőséget. A lehetőséghez szülőket. Bizonyítási lehetőség a szülő és a gyermek részéről egyaránt. Egy tartalmasabb élet lehetősége kínálkozik. Megtudunk-e felelni ennek a kihívásnak?

Ezért a könyv címe „Életet bízok rád! Vállalod-e?”

És ez valóban nagy kérdés, és nagy kihívás!

Az ember nemesíti a növényeket és az állatokat. De ki vagy mi nemesíti az embert? A tudás! Több tudás megszerzéséhez nyújt segítséget a szülő gyermekének, ha nem rákényszerít dolgokat, hanem hagyja őt kibontakozni. Ez érvényes a legegyszerűbb családban is. Adja meg a lehetőséget az adott asztrológiai pillanat helyes megélésére, a megtapasztalásra. Az élet úgynevezett kihívásai valójában a tapasztalatok megszerzésére irányulnak. Helytelen, ha a szülő tökéletesnek szeretné tudni gyermekét. Ne kíváncson tőle lehetetlent, hiszen ő maga sem az. Tökéletes nincs, csak befejezetlen! Mi emberek is befejezetlenek vagyunk. Állandóan mozgásban, válto-

zásban tart maga a természet. Hatunk egymásra. Mi a természetre, a természet ránk emberekre.

Csoda nincs! Véletlen kizárva!

Egyek vagyunk a nagy természettel, együtt lüktetünk, lélegzünk, elmúlunk, megszületünk. Állandó, örvénylő körforgás. Az embernek kapaszkodnia kell, hogy el ne vigye az ÁR. Hát még egy védtelen kisgyermeknek!

Fogjuk a kezét, segítsük, hogy a felszínen maradjon!

Megpróbáltam egyszerűen, olvasmányosan fogalmazni, hogy mindenki számára érthető legyen. Mondanivalóm nincs teletűzdelve jelekkel és szakkifejezésekkel, de úgy gondolom, arról szól, ami a legtöbb embert (leginkább a szülőket) érdekli!

A Kos-gyermekek

(március 21. — április 20.)

Jellemzői: örök optimista, tüzes egyéniség, türelmetlen, bátor, indulatos, nyílt, vakmerő és leleményes.

Akaratos kis egyéniség már csecsemőkorában. Később magabiztos, temperamentumos. Nehezen kezelhető. Komoly erőpróba a szülő számára, hogy fegyelemre nevelje. Gyakran fog új dolgokba, amelyeket nem fejez be. Szereti a változatosságot, a függetlenséget, a szabadságot. Ez a tulajdonsága már gyermekkorban érezhető. Gyermekként is határozott, magabiztos, gyors. Így vagy úgy, de megvalósítja elképzeléseit. Hízog, néha ezzel akar célt érni. Gyermekkorban és felnőttkorban ezt egyaránt bájosan, elfogadhatóan teszi. Kisgyermekként már észrevehető, hogy szereti a társaságot. Az életből, a felnőtté válástól tanul, mint az iskolában. Próbál minél hamarabb önálló lenni. Gyermekként is keresi a felnőttek társaságát, figyel, hallgatózik és raktároz. Rá lehet bízni bárminek az elintézését, vásárlást, nagyszerűen végrehajtja. Mindig sikerélményre van szüksége! A Kos-gyermekek örökmozgó, nem sokáig képesek egy helyben maradni. Sportos alkat, kondíciója gyermekként is jó. Szeret enni, főleg édességet, húst, sajtot és tejet.

Betegségei gyermekkorban csak a szokásosak, de mandulagyulladásra lehet számítani. Ez az érzékeny pontja. Mozgékonyága miatt gyakoriak a sérülései.

Első és legfontosabb, hogy megérezzük: gyermekünknek mikor van ránk szüksége. Ez azért szükséges, mert a Kos-gyermek nem kéri, de nagyon fontos számára, hogy a szülő ráérezzen. Észre kell vennünk, hogy gyakran unatkozik és le kell kötnünk a figyelmét. Nehezen viseli a bezártságot, veleszületett tulajdonsága a cselekvés. A szülő védőhálója észrevétlenül, de mindig biztonságot kell nyújtson számára. Hirtelen cselekszik és a szülők által meghatározott határt igen gyakran átlépi. Szeretettel vegyes szigorúsággal kell a helyes irányba terelgetni. A Kos-gyermek számára az ideális szülő az, aki kb. 70%-ban látszólag engedékeny, viszont a fennmaradó százalékban kemény feltételeket szab meg a gyermeknek. A legtöbb szülő képes erre a feladatra, ha kellőképpen és következetesen odafigyel gyermekére. Érezze a gyermek a szeretetet, de a felelősséget is. Szép szóval, simogatással lehet rá hatni, de veréssel, túlzott szigorúsággal nem! Könnyen megmakacsolja magát és minden esetben ellenkező hatást érünk el. A szülőknek sok-sok türelemre van szükségük, hogy gyermekük végrehajtson egy-egy neki nem tetsző feladatot. Mindig következetesnek kell lenni és az eredménynek nagyon örülni.

A dicséret soha nem maradhat el. Ennek a gyermeknek nap mint nap szüksége van rá, ez ad lendületet számára. A szülő legyen szellemi partner is. Megfigyelhetjük, hogy a Kos-gyermek szereti a felnőttek társaságát. Figyel és tanul. Azt is megfigyelhetjük, hogy keresi a nálánál kisebbek társaságát is. Ez azért van, mert ott kitűnhet szellemileg, fizikailag egyaránt. Kicsit felnőttnek érzi magát a kicsik között. Ezért fontos, hogy mit lát, hall a családban, a környezetében, hogy milyen kép ala-

kul ki benne a felnőttek világáról. Társas lény, egyedül nem érzi jól magát. Figyeljük, kikkel barátkozik! Kezdetben nem tud különbséget tenni a jó és rossz között. Az időérzékevel és kitartásával is gond van. Könnyen rossz társaságba keveredhet. Állandó, észrevétlen figyelmet igényel. Ezt úgy tarthatjuk fenn, hogy megengedjük, hogy a mi környezetünk, lakásunk legyen vonzó más gyermekek számára. Így gyermekünknek mindig lesz ellenőrizhető baráti köre. Gondoskodjunk arról is, hogy ne unatkozzanak. Akár mi is beállhatunk játszani.

Eletkorának megfelelően legyen állandó napi feladata a családban. Ez lehet bármi, apróság, a lényeg, hogy az ő feladata, hogy naponta kell végezni, és a lényeg, hogy nem maradhat el. Nem felejtheti el. Ez legyen munka a számára. Ösztönözhetjük például azzal, hogy havonta jutalmazzuk. Ez a jutalom lehet bármi, a lényeg, hogy ez sem maradhat el!

Pályaválasztásánál figyeljünk a képességeire. Ott érzi jól magát, ahol küzdelemre, bátorságra, mozgékony-ságra és nem utolsó sorban bizonyításra van lehetősége. Felnőttként nem szereti a változatlanságot, a munkáját sikeresen látja el. Fontos, hogy önállóan dolgozzon, hiszen az élet minden terén szereti a kihívásokat. Rendelkezik azzal az erővel, amivel megszerzi azt, amire szüksége van. Diplomáciai érzéke szinte nulla, kimondja, amit gondol. Sok türelem kell hozzá, de megéri!

A Bika-gyermek

(április 21. — május 20.)

A Bika-gyermek már az első lépés megtételekor stabilan megveti lábát a földön és ez így is marad élete végéig. A Föld jegy szülötte, ragaszkodik a természethez.

Békés, óvatos, türelmes, állhatatos és konok. Fizikailag erős és szívós. Nagyon ragaszkodik. Gyermekként kicsit lusta, nehézkes. Későn érő típus. Viszont, ha már beérett, nem kell a szülőnek aggódnia gyermeke sorsáért. (A legtöbb milliomos Bika!) Anyagi és egyéb sikereiért mindig alaposan megdolgozik. Már gyermekkorban, elképzeléseit a maga módján megvalósítja. Szívós, elgondolkodó, kockáról kockára építkezik. Nyílt, egyenes gondolkodású. Gyűjt mindent, neki minden apróság fontos. Ha a családi légkör jó, otthonához nagyon ragaszkodik. Számára a biztonság úgy kell, mint az oxigén. Hűséges, megbízható, szerető gyermek. Igényli a törődést, a szeretetet. Foglalkozni kell vele. Nagy az igazságérzete, amíg nem csalódik, nagyon bízik a felnőttekben. Kisgyermek korában nagyon a felnőttre hagyatkozik. Önbizalma a többi gyermekénél jóval később fejlődik ki.

Mindig kérdez, mindent tudni szeretne. Szereti a szépet, legyen az bármi. Gyermekkorában sokáig álmvilágban él, amit ő létesített magának, de nem kizárt, hogy felnőttkorban meg is valósítja. Mindig a jövőről álmodozik, nem a jelenről. Ami az övé, ahhoz ragaszkodik, türelmes, de igen gyakran az elfojtott indulatok előtörnek:

akkor, amikor fél, vagy bizonytalan. Nyugodtságából adódóan kicsit lassú, a felfogóképessége is néha hasonló. Megválogatja játszótársait, ráérez a megbízhatóságra. Persze, ez gyermekkorban még nem tudatos.

Ez a gyermek az, aki korán elárulja magáról, hogy mi az, amihez vonzódik és amihez nagyon ért. Ha a szülő ezt észreveszi, nem lesz nehéz a pályaválasztás. Ő az, aki mindig azt játssza, ami majd szeretne lenni. Nincsenek nagy igényei, így a szülön múlik, hogy mennyi az, amit megenged. Szeret egyedül megküzdeni valamiért, sőt, ezt értékeli igazán. Sokkal többet el tud viselni az élet negatív oldalán, mint társai. Ezekből ő sokat tanul, következtetéseket von le. Szeret kapni, de adni is. Már gyermekkorban elvárja az egyenes beszédet. Ha a gyermek csak egyszer is rájön, hogy nem mondtunk igazat, nem hisz többé nekünk. Csalódásait nem felejtí el.

Nevelésénél, mint minden gyermekénél, szükséges a szigor. Legyünk óvatosak! Ha a szigor mellett a gyermek nem érzi a szeretetet is, nagyon elkeseredik és vigasztalásra szorul. Így nem sokat értünk el. Megnyugtítani elsősorban simogatással lehet. Ha ez nem segít, kínáljuk neki kedvenc csemegéjét. enni nagyon szeret. Csokoládéval, édességgel sokat el lehet érni nála. Néha lustaságából is ezzel lehet felrázni. Biztosítsunk számára a lakásban egy nyugodt sarkot. Ez csak az ő birodalma lesz. Igényeinek megfelelően berendezí és ott jól eljátszík. Ha iskolai gondok adódnak, meg kell hallgatni a gyermeket is. Nagyon fontos, hogy ne ítéljünk egyoldalúan. Lehet, hogy nem éppen a legjobb tanuló, de nem is rossz. Szeret olvasni és az életből ellesett dolgokból tanul.

Betegségeit hamar leküzdí, mert erős, szívós alkat. Izomzata nagyon jó, stabil, ez tornával meg is marad. Sporthoz a képességei adottak. A fogazatára viszont már gyermekkorban figyelnie kell a szülőknek. Korán szoktasuk a helyes szájapoláshoz és a fogorvosi ellenőrzéshez.

Felnőttként is stabil érzelmi és anyagi biztonságra vágyik. Ő az, aki, ha egy lakatlan szigetre tévedne, az lenne az első dolga, hogy fát hord össze, felépít egy kicsi, de a lehetőségekhez képest stabil házat. Ezután elindul vadászni, gyorsan gyűjt ehető bogyókat, hazaviszi, elraktározza. A ház köré készít egy kis kertet, ehető növényeket ültet el. Ezután lefekszik aludni. Ma nem eszik, mert az élelem kell még holnap is, meg azután is.

Az Ikrek-gyermekek

(május 21. — június 21.)

Roppant kíváncsi gyermek, és ezt a tulajdonságát már egészen kicsi korában, a bölcsőben észre lehet venni. Mindenre rácsodálkozik, mindent megnéz, feldolgoz. Első lépései légiesek, szinte röpköd. Ez nem véletlen, a Levegő jegy szülötte. Ha nem tartja szemmel a szülő, elmegy felfedezni a világot. Jó kapcsolatteremtő, ez a tulajdonsága első helyen szerepel. Alighogy elkezd beszélni, mindenkinek szeretne valamit mondani, nagyon közlékeny. Képességei jók. Fantáziája igen élénk és színes. Hajlamos történeteibe beleszőni a fantáziáját.* A szülőnek tudnia kell őt gyengéden, fokozatosan kivezetni a fantázia világából a valóságba. Mivelhogy a gyermek kiszínezi beszédét, nincs sok mondanivalója, de állandóan csacsog. Ez nagyon bájossá, szeretetreméltóvá teszi. Tehát testestől, lelkestől a fantázia mestere már gyermekkorban is. Szellemes, ellenállhatatlan. A barátai szeretik, ő pedig nagyon szeret szerepelni. A középpontban érzi jól magát. Kicsi gyermekként is társasági lény. Nem érzi jól magát egyedül, de kettesben sem, több kell. Iskolában ő a szervező, vagy a szervezők egyike. Éles a nyelve, ez néha komoly gondot okoz. Bírálatot nemigen

* Figyeljen a szülő, ha fontos történetet ad elő a gyermek, el kell mondatni másnap is, és ki kell tudni szűrni belőle a valóságot.

fogad el, sértődékeny. A beszédmodora csípős, néha szemtelen.

A szülői szigor itt nagyon fontos, sok sérülés érheti a gyermeket emiatt. A büntetések felvállról veszi, ezért meg kell találni a megfelelőt.

Abból induljunk ki, hogy mindig szüksége van meglepetésre. Lehet ez apró ajándék, édesség, bármi apróság, minden örömet jelent a gyermeknek. A szülő, ha következetes akar lenni, dicsérni vagy büntetni kénytelen, a meglepetés adása vagy elvonása nagyon jó módszer. Nagyon nagy büntetés a gyermek számára például, ha egy beígért séta vagy kirándulás, közös bevásárlás elmarad. Ez érzékenyen fogja érinteni. Számára létszükséglet menni, bárhová, bármikor, a társaival találkozni, vásárolni és ajándékot kapni. Az is igaz, hogy ő is szeret ajándékozni és tényleg szeretettel adja.

Ha helyesen irányítjuk a gyermeket, felnőttkorában jól társalgó, megnyerő, szellemes, éles eszű, tehetséges ember lesz. Ennek érdekében fontos, hogy a szülő időben komolyságra nevelje. Kitartó munkát igényel a szülő részéről, hogy meggyőzze. Pedig fontos megértetni vele, hogy más a fantázia és más a valós világ. Fontos, hogy felfedeztessük vele a lényeglátó képességét. A gyermek jobban becsüli a mennyiséget, mint a minőséget. Ez kapcsolatain is érezhető! Ha ez nem változik, felnőttkorában gondot okozhat. Szereti a változatosságot. Érzelmek kiszámíthatatlanok. Gyakran sért meg másokat, ezt megbánja, de nem mondja ki. Ha jó a családi légkör, nagyon ragaszkodó, elbűvölő és szereti a szüleit. Tele van alkotóvággyal. Ha a szülő észreveszi és ki tudja szűrni, mi az, ami leköti igazán a gyermeke figyelmét, és azt ész-

revétlenül továbbfejleszti, nem lesz gond a pályaválasztás. Ez lenne az igazi életpálya számára. De ha a sok közül nem sikerül megtalálni az igazit, az Ikrek-típus mindenütt jól érzi magát, ahol nyüzsgögni lehet, ahol érzi, hogy szükség van rá és munkájára.

Ez a gyermek betegségekre hajlamos. Sok vitaminra és testmozgásra van szüksége. A légutakra különösen kell vigyázni. Már gyermekkorban állandó stresszben él, ez nem tesz jót a szervezetének. A szülő segíthet ezt feloldani, ha a gyermek érdeklődésének, problémájának megfelelően elbeszélget vele. Ezt igen gyakran meg kell tennie. Kitartásra van szüksége a szülőnek, hogy rávegye gyermekét, hogy kell a valódi személyiségét kimutatni és ezáltal a stresszmentességet elérni. Ha ez sikerül, az Ikrek-gyermek és – felnőtt kifogyhatatlan a szeretetből.

A Rák-gyermekek

(június 22. — július 22.)

Könnyen befolyásolható, későn érő típus. Rendkívül érzelmes, együttérző gyermek. Érzékeny és konok egyszerre. Nincs önbizalma, érzelmei ellentmondásosak. Állandó bizonytalanságban és belső vibrálásban él. A bizonytalansága miatt nagyon óvatos, ezért néha kiszámíthatatlan. A Tűz jegy szülötte, ez megmutatkozik érzelmi hullámválásaiban, és már gyermekkorban is dominál. Érzései mélyebbek, mint a többi jegyben született gyermekéi. Konfliktusai sokszor ebből adódnak. Gyermeki hiszékenységgel + bizonytalansággal + együttérzéssel + álmodozással + szenvedéssel + óvatossággal + félelemmel = belső vibrálás, azaz belső káosz.

Ezt a kisgyermek még nem éli át tudatosan, de szenved tőle. Felnőttként már más a helyzet, a belső káoszt megpróbálja tudatosan lereagálni. Gyermekkorban időbe telik, míg benyomásait feldolgozza. Csecsemőkorban sokat sír. Nem beteg, nem éhes, nem szomjas, az anyja közelsége hiányzik. Vonjuk szorosban magunkhoz. Ennek a csecsemőnek nagyon fontos, hogy közvetlenül érezze a belőlünk kisugárzó szeretetet. Ettől megnyugszik. Kisgyermekkorban is sokat sír. Nem hisztizik, ez a gyermek fél, belső félelmei vannak. Komolyan kell venni. Mindentől fél, nemcsak a külvilágtól, a számára ismeretlen dolgoktól, hanem saját magától is. Nincs ön-

bizalma, így állandóan fél attól, hogy nem tud megfelelni, nem tud teljesíteni. Ez a szülőnek bizony gondot jelent, mert nem lehet állandóan mellette. Amikor teheti a szülő, ebben az esetben is a csecsemőkori megnyugtató a célra vezető helyes módszer.

A Rák-gyermek nagyon kötődik a szüleihez. Hosszú ideig szeretne csecsemő maradni. A cumizás is a csecsemőkor maradványa. Sokáig megmarad nála. Kisgyermekkorban is szüksége van megnyugtató pótcselekvésre. Ezt ne tiltsuk, szüksége van rá, a szülő tudja korlátozni, sőt kell is. Emiatt a gyermekben szégyenérzet is kialakulhat, mert például a környezete kicsúfolja. Meg fogja érteni a gyermek, hogy ezt itt és most miért nem szabad. Ha az igényelt szeretetet megkapja, nagyon békés gyermek. Nem keresi a konfliktusokat. Ez jellemző rá a közösségben is. Míg a többi hozzá hasonló korú gyermek együtt játszik, rohangál, püföli egymást, ő csak nézi és várja, hogy mi fog történni.

Bizonytalansága miatt mindent többször átgondol, átértékel. Később emiatt hangulatemberré válhat, sőt lehet depressziós is. A szülők helyzete nem mindig könnyű. Fokozatosan haladna, amennyire lehetséges, le kell szoktatni a túlérzékenységről és a bizonytalanságról. Nap mint nap önbizalmat kell önteni a gyermekbe. Ezt csak türelemmel és szeretettel lehet, az adott körülményeknek megfelelően. Ha lehet, dicsérjük a gyermeket. A dicséret mellett a simogatás, a testi érintés fontos a gyermek számára. Ebben az esetben még egy kis túlzás is megengedhető a cél érdekében. Persze, életkorának megfelelően. Fontos a gyermek számára, hogy mindig tudatosítsuk, jól csinálta, ügyes. Így talán rájön, hogy ér-

tékes, ő is van olyan, mint a többi gyermek. Így belső féltelmei, érzékenysége oldódik. Önbizalmat fejleszt, értékrendje saját magával szemben pozitívan változhat. Könnyen befolyásolható, érdemes figyelni, hogy kikkel barátkozik.

Gyakran elkezd valamit és nem fejezi be. Ne hagyjuk, hogy félúton megálljon! Ez a gyermek nem azért nem fejezi be, mert lusta, hanem mert fél a kudarctól. Hassunk rá szeretettel, hogy érezze, hogy jól csinálja. Bátorítsuk mindenben. Természetesen néha őt is büntetni kell. Nagyon érzékeny, nagyon ragaszkodik a szüleihez, ezért nem mindegy a büntetés módszere. Például, ha a szülő megszégyeníti, ezt soha nem fogja elfelejteni, sőt megbocsátani sem. Ennek a gyermeknek mindkét szülőre nagy szüksége van. Az anyai szeretet létfontosságú számára. Fontos az apai szeretet is, de ezen kívül az apától bátorságot, kitartást, erőt merít. Tanítsa meg az apa harcolni, hogy merjen kezdeményezni. Vezesse rá az apa, hogyan kell akadályokat leküzdeni. Minden módszer jó, ami életkorának éppen megfelelő. Fontos, hogy bízhasson a szüleiben.

Az otthoni munkát szívesen végzi, szívesen segít anyjának, apjának. Mindkét szülő figyelje, hogy milyen munka köti le igazán a figyelmét. Vonjuk be a gyermeket a házimunkába. Szívesen végez kerti munkákat, itt szépérzékét és természetéhez való kötődését hasznosíthatja. Ha a szülő jól irányítja és sikerült gyermekébe kellő önbizalmat önteni, a gyermek bölcs és boldog felnőtt lesz. Ha nem, mivel későn érő típus, sokáig keresi önmagát. Sok mindent kipróbál, egy párszor meghátrál, mint a Rák, melynek nevét születési jegye viseli.

Az Oroszlán-gyermek

(július 23. — augusztus 23.)

Már csecsemőként ő a király. Egyedi, nagyon erős és összetéveszthetetlen. Nagyon büszke, nagyon öntudatos, nagyon öndicsérő, nagyon kell szeretni, nagyon hízelgő, nagyon dicsekvő, nagyon énközpontú, nagyon erős, nagyon bátor, nagyon dühös és ha nagyon dühös, ordít és sír! A sok *nagyon* szót nem véletlen használtam, minden tulajdonsága elé illik. Ha csinál valamit, nagyon csinálja. Vasakarat, érző szív, nyílt természet, ez is ő. Ezek a jellemvonások általában a fiúknál érvényesülnek ilyen erősen. Az Oroszlán-lányokra jellemző ugyanez, csak szelídített formában. Szellemes, vállalkozó kedvű. Bőkezű, már gyermekkorban is. Hiszékeny és túlságosan barátkozó, fontos számára, hogy mindig mindenütt a főhelyet foglalja el. Hiszen ő a Nap kegyeltje, a Tűz jegy szülötte. Szereti, ha kizárólag csak őrá figyelnek. Szinpadias, állandóan szerepel, nyilvánosságra van szüksége. Sokat beszél, olykor saját szórakoztatására is. Sok negatívnak tűnő tulajdonsága ellenére is káprázatosan szeretnivaló. Elbűvöli a szüleit is, és néha így éri el, amit szeretne. Csecsemőkorban kezdi az ordítózást és a hisztit. (Persze az Oroszlánok sem egyformák!)

Ez a gyermek jóval több babusgatást, törődést igényel, mint bármelyik. Szereti, ha a fejét is megsimogatja a szülő dicséret közben. Ez dupla dicséret számára. Az

Oroszlán-gyermekek akkor is várja a dicséretet, ha nem érdemelte ki. Erről a szülőnek le kell szoktatnia sürgősen és időben. Tudnia kell, hogy mit, miért és hányszor, mi az ami jó, és mi a rossz. Ha ezt elmulasztjuk, akkor a gyermekben nem fejlődik ki a normális ítélőképesség és a normális értékrend (amire bizony egy Oroszlán-felnőttnek nagy szüksége lesz).

Már gyermekkorában sem tudja megválogatni, hogy kikkel barátkozik. Nem tudja megítélni, hogy ki őszinte, és ki nem az. Mindenkinek mindent elhisz. Fontos lenne, hogy az értékrendet az emberekre, társaira nézve is tudja alkalmazni. Sok hízelgő veszi körül és ezek az emberek a veszélyesek igazán számára. Ha ezt a szülő időben nem tudatosítja gyermekében, komoly bajba keveredhet. Felnőttként hasonló a helyzet, mert mindig ragadnak rá olyan emberek, akik kihasználják. Sajnos az a gyakori, hogy az ítélőképessége felnőttként sem az igazi. Az értékrend hiánya vonatkozik a pénzügyekre is. Nem tud bánni a pénzzel. Meggondolatlan, általában hirtelen elhatározás alapján cselekszik. Sok Oroszlán keveredik olyan adósságba, hogy nem tud belőle kiutat. Kockáztat és a végét nem tudni. Persze van olyan Oroszlán is, akiből bankár lett. Én most a két végletet mutattam be. A szülőnek el kell érni, hogy gyermeke legalább középen foglaljon helyet az Oroszlánok táborában.

A két legfontosabb dolog, amiben a szülőnek feladata van: megtanítani a gyermeket a pénzzel bánni! Anyagi jellegű ügyeit a szülő mindig észrevétlenül ellenőrizze és ha valami nem megfelelő, tegye szóvá. Fontos a szülő véleménye a gyermeknek és így megjegyzi. A másik fontos feladata a szülőnek: segíteni a gyermeknek, hogy eliga-

zodjon a társai és a felnőttek között. Ez azért fontos, mert a gyermekben nincs meg az úgynevezett ösztönös félelem, ítélőképesség, ami szükséges lenne. Mesélni kell neki! Sokat, sokszor. Fontos, hogy olyan témájú mesét válasszunk, amiből jót és rosszat hall a gyermek. Hallania kell, hogy miért rossz ez a mesehős, és miért jó az. El kell magyarázzuk a pozitív és a negatív tulajdonságokat. Érzékeltessük a különbséget. Így a gyermek fokozatosan képet kap a jó és a rossz fogalmáról. Fontos, hogy beszéljünk neki a gyermekekről és a felnőttekről. Például: próbáld felismerni, ez milyen ember. Viselkedéspéldákat mutassunk be a környezetünkből. Fontos, hogy amit a szülő mond, az igaz legyen. Ha a szülőnek kellő türelme van, lassan, de kifejlődhet a gyermekben a helyes értékrend. Az sem rossz, ha megtanulja a helyes sorrendet. Az „én” szó ne mindig legelöl szerepeljen, hanem néha hátul is.

A Kisoroszlán szeret enni! Mindent megeszik, a lényeg, hogy nagy adag legyen. A húst nagyon szereti és ha a hús mellé szép, színes köretet is készítünk, a látványtól még jobban megéhezik. Ha jóllakott, elégedetten dörömböl. Betegségeit könnyen átvészeli. Ami viszont gondos ápolást igényel, az a bőre. Csecsemőkorától élete végéig. Falánksága miatt gyomorpanaszai lehetnek. Koplaltatni nem lehet, ezt nem viseli el. Kisebb-nagyobb sérülésekre kell számítani, hiszen egy nagyon élénk, hirtelen cselekvő gyermekről van szó.

Tehát: ha Oroszlán-csemeténket helyesen kezeljük és terelgetjük, őszinte, hűséges, megbízható, szeretetreméltó felnőtt lesz, természetes egyéniség.

A Szűz-gyermek

(augusztus 24. — szeptember 23.)

Ő az a gyermek, akivel a szülőknek nincs sok gondjuk. Stabil, földön járó jellem. A Föld jegy szülötte. A szülők akár el is felejtkezhetnének róla. Azért csecsemő- és kisgyermekkorban még nem árt a szülői gondoskodás! Igaz az is, hogy a Szűz-gyermek nagyon hamar önállóan gondolkodik. Már gyermekkorában bölcsebb a társainál; jó a befogadóképessége és megfigyelőképessége. Nagyon korán jó emberismerő. Éppen ezért nem könnyen barátkozik, nehéz a bizalmába férkőzni. Nagyon szorgalmas, iskolában, munkában jól megállja helyét. Megfigyelhetik a szülők, hogy gyermekük mindenben próbál precízen megfelelni. Könnyen alkalmazkodik, nem követelőző. A háttérből figyel, regisztrál. Mindent megjegyez. Itt-ott végighallgatott beszélgetésekből nagyon sokat tanul. Ezeket a hallott, látott dolgokat gondolataiban precízen feldolgozza, elemzi, rendszerezi, szűri és kész egy akta. Ezt így összességében elraktározza. Kellő pillanatban, ha kritikára van szükség, előveszi. Keveset beszél, de sokat kritizál. A szülő elsiklik efelett, mert tulajdonképpen nagyon csendes, visszahúzódó, lelkiismeretes, maximalista, már-már tökéletes gyermek. Ha mindig csak másokkal szemben kritikus, azt szóvá kell tenni! El kell magyarázni a gyermeknek, hogy megértse,

bírálni mindenkit lehet, még őt is, csak ezt nem mindenki teszi meg.

Meg kell tanítanunk a gyermeket lazítani. Nem tudja elengedni magát. Ez a gyermek az úgynevezett másik véglet. Számára mindenben a tökéletes a legjobb. Ezt várja el másoktól, de saját magától is. Túl alapos és nincs ideje gyermeknek lenni. Már gyermekként egy kis felnőtt. Figyelem! Gyermekkorban játszani is kell! Nagyon szereti a szüleit, de nem hízelgő. a szeretete a szeméből olvasható ki. Az is kiolvasható, ha bántja valami. Ezt ő sosem fogja mondani, a szülőnek kell észrevennie és segítenie. Néha önbizalomhiányban szenved! Bármit rá lehet bízni, megbízható. Ha nagy ritkán büntetést érdemel, a szülő ne vigye túlzásba! Ennek a gyermeknek nagyon fejlett az igazságérzete. bármilyen büntetést szab ki rá a szülő, elviseli és látszólag nem is nagyon viseli meg. Igen, de ez csak látszólagos. A Szűz-gyermek elrejtí érzelmeit. Felnőttkorban többek között ez is megnehezíti a kapcsolatteremtést embertásaival. Otthon és az iskolában nagyon segítőkész. Majdnem azt lehet rá mondani, hogy szolgálatkész. Ugrásra készen várja, mikor van órá szükség. Ez a későbbiekben is megmarad. Mindenki tapasztalhatja, hogy a Szűz-ember mennyire előzékeny és udvarias. Nagyon igényes! Igényes anyagi téren is, de szeret mindenért megdolgozni. Nem vár vagyont a szülőtől, majd azt ő megszerzi magának. Határozottan és tévedhetetlenül tör előre az életben. Nem költekező, praktikusan gondolkodik, és utána vásárol. Fontos számára a holnap. Környezete mindig tiszta. Magas a mércéje!

Betegségei átlagosak, nem beteg gyakran, mint társai. Érzékeny a gyomra, rá kell szoktatni, hogy a sok fontos teendője mellett jusson ideje a rendszeres étkezésre.

Pályaválasztása nagyon egyértelmű. Olyan pályán érzi jól magát, ahol a precizítására és a jó felfogóképességére szükség van. Sok könyvelő és bankszakember a Szűz-jegyből kerül ki. Szép számmal van köztük kutató, vegyész és orvos is. A hétköznapi kétkezi szakmunkák nem felelnek meg az adminisztrálni szerető Szűznek.

A Mérleg-gyermekek

(szeptember 24. — október 23.)

A Levegő jegy szülötte. Okos, minden iránt érdeklődő, mérlegelő, kényelmes, művészhajlamai vannak. Csecsemőkorban nagyon jó. Nincs vele gondja a szülőnek, ha a kicsi a neki megfelelő adagot megkapja. Fontos számára az evés. Nyugodt csecsemő. A gond ott kezdődik, amikor a Mérleg-gyermekek mindent kikövetel. Ha nem kapja meg, hisztizik. Sajnos előbb-utóbb elfogy a szülő türelme és enged. A gyermek ösztönösen ráérez a szülő gyengeségére. Nem szabad engedni! Kisgyermekkorban el kell kezdeni a leszoktatást. Azt is meg kell tanulnia, hogy ha nincs igaza, lássa be. Meg kell követelni apró dolgokat is.

A Mérleg-gyermekek lustaságra hajlamos. Tempója kényelmes. Szívesen tereli el a figyelmet a neki szánt feladatról. Legyen a szülő erős és következetes. Kisgyermekkorban meg kell követelni tőle, hogy a saját személyes dolgait nap mint nap rakja el. Lehet, hogy naponta tízszer, hússzor, százszor kell elmondania a szülőnek. Mondja! Akkor se csinálja meg helyette, ha elfogyott a türelme! Nehéz büntetni, akaratos, visszabeszél és megsértődik. Komolyan kell venni hiányosságait. A szülő kényelemszeretetből, és hogy a várható vitákat elkerülje hajlamos a gyermeket inkább kiszolgálni. Ne hagyjuk magunkat érzelmektől befolyásolni. Bizony, felnőttkor-

ban ezek az elmulasztott következetes szigorúságok visszaköszönnek. Rendetlen lesz a környezete, szétszórt, olyan mint saját maga. Felnőttként is hajlamos halogatni a dolgokat, majd holnap megcsinálom, majd holnap elintézem. Nem csinálja meg, és nem intézi el holnap sem!

Saját maga tisztaságára, öltözködésére sokat ad. Nagyon hiú gyermek. Jól teszi a szülő, ha időben bezárja a fürdőszoba ajtaját és minden létező tükröt elrak a gyermek elől. Ellenkező esetben addig nézegeti magát, addig mérlegel, míg tökéletesnek nem látja magát. Ez bizony időbe telik. Ebből adódóan gyakran elkésik, amúgy is állandóan időhiányban szenved. Valójában társas lény, de társai gyakran meg megunják a várakozást. Nagyon büszke gyermek, de a büszkesége sebezhető. Mindig a hibátlan, az egyedüli helyes válaszon töri a fejét. A mérlegelés helyett jó lenne, ha egyszer megpróbálna spontán módon cselekedni. Felszabadulnának a bizonytalanságából adódó feszültségei. Nem tudjuk száz százalékosan megváltoztatni. Erről mondjunk le! De igenis, a szülőnek szigorúan rendre, pontosságra kellene szoktatni. Felnőtt korában ezektől a hibáitól szenvedni fog, ha olyan környezetbe kerül, ahol nem az ő normái az útmutatók. Pedig nincs számára az életben fontosabb, mint a béke, a harmónia és a szépség.

Szépérzéke nagyon fejlett. A pasztellszíneket szereti, ami harmóniát sugároz. Szétszórtsága művészelletet takar. Jó a megfigyelőképesége, a kézügyessége, a rálátása a tárgyakra. Kreatív. Ezeket a tulajdonságokat, ha felnőttkorban sikerül kihasználnia, nagyon jól kamatoztatja. Precízsége a munkája és az ideje rovására megy.

Precizitása a mérlegelésből adódik. Mindig elégedetlen saját magával is. Jó a felfogóképessége. Gyermekkorában, ha közösségbe kerül, nincs rá panasz. Általában jó tanuló és szorgalmas. Tanulni, olvasni, bizonygatni nagyon szeret. És vitatkozni a végtelenségig...

Magabiztosnak tűnik, pedig nem az. Belül is nagyon bizonytalan. Állandóan gondolkodik. A miérteket és a válaszokat csoportosítja. Amikor cselekednie kellene, többnyire megtorpan. Még átgondolja, még mérlegeli, Időre van szüksége minden döntés meghozatalához. Betegségei átlagosak, de az állandó stressz, az időhiány idegessé teheti. Könnyen megfázik. A szülő figyeljen rá, hogy időjárásnak megfelelően öltözködjön.

A Skorpió-gyermek

(október 24. — november 22.)

A Víz jegy szülötte. Ha a Skorpió-csecsemő megérkezik a családba, vele együtt egy rejtély költözik a szülői házba. Megfejtethetetlen. A szülők nem sokat tudnak meg legbelső világáról, bármennyire is igyekeznek. De azért meg kell próbálni megfejteni. Hiszen a Skorpió-gyermeknek is adódhatnak problémái, és igen gyakran lelki válságba kerülhet, még ha ezt nem is mutatja ki nyíltan. Büszke, nem engedi, hogy belelássanak. Célrátörő, de önzetlen. bátor, nincs előtte akadály. Gyakran különcökdik, saját mércéje szerint szeretne élni. Nagyon szenvedélyesen éli napjait. Csecsemőkorban az evés jelenti a szenvedélyt számára. Hamar a felnőttek fűszeres ételeire vágyik.

Nyílt eszű, gyors felfogóképességű és ellenállhatatlan. Vonza a társait. Erős, jó fellépésű, szellemes, felnéznek rá. A baj akkor kezdődik, amikor otthon a testvéreivel, vagy közösségben durva, veszekedést, sőt verekedést provokál. Mindig próbára teszi a képességeit, mert így is tudja, vesztes nem lehet. Az életben felnőttként ugyanez a helyzet, mindig ő akar lenni a főnök, a helyzet megoldója. Megérzi a ránézve veszélyes helyzetet. veszekedésével, elkerülhetetlen dühkitöréseivel hárítani próbál. Elve: legjobb védekezés a támadás. Ellentétes egyéniség. Magabiztos, de az egyéniségét beborító hálóval a gyenge-

ségét takargatja. szeretne bízni valakiben, de az önvédelmi ösztöne azt súgja: ne tedd!

Rengeteg fölös energiával rendelkezik. A szülőnek keresnie kell számára egy megfelelő küzdősportot, hogy ezeket a benne dúló, fortyogó energiákat tudatosan levezesse. Ha lánygyermekről van szó, akkor is. Ez esetben duplán jó, mert a Skorpió-gyermek nagyon szeret enni, így ha nem vigyáz, hamar a fölös energia mellé fölös kilók is halmozódnak. Ez nagyon zavarja. Az evés gyakran lelkiismeretfurdalással jár együtt. A sport kitartást követel és így, ezáltal nevel. Nagyon jó eredményt érhet el, hiszen alkatilag megfelel, az ellenállóképessége és a kitarása pedig egyenesen felülmúlhatatlan. Ha kisgyermek korában ráébreszti a szülő ennek a hasznosságára, felnőtt korában könnyen hivatásává válhat. Szereti minden területen a kihívásokat. Általában jól meg is felel. Nem fogad el partnernek akárkit, de akit megszeret, azt féltékenyen őrzi. Gyermekkorban a családjához nagyon ragaszkodik, különösen a szülőkhöz. A Skorpió-lány az apjához, a Skorpió-fiú pedig az anyjához. Gyengédek, de teljesen nem tárulkoznak fel.

Annak ellenére, hogy makacs, türelmetlen, dühös gyermekek, nagyon igénylik az őszinte szeretetet. Először a szülőktől, később a partnertől. Több odafigyelést érdemelnének! Ha időben felfedezzük őket, és megfelelőképpen kezeljük, gyermekünk nagy célokat érhet el, és magasra kerül. Csak akkor maradhat ott, ha azt is elérjük nála, hogy tudjon kompromisszumot kötni! Hiszen az élet ebből is áll! Kitűnő barát, de vigyázat, kitűnő ellenség is!

A Nyilas-gyermekek

(november 23. — december 21.)

Tűzrőlpattant, sziporkázó, éles eszű. Ha a szülőknek szerencséje van, igazi eminens tanuló. Bátor, nyughatatlan. Keresi önmagát. Társasági lény, szereti a nyitott ajtókat. Különcködő, érdeklődési köre is nagyon változó. Öntudatos és naiv gyermek egyszerre, kezdetben a szülőknek minden lépését figyelemmel kell kísérnie. Állandó mozgásban van és beszél, beszél, néha hadar. Ez azért van, mert gyors a gondolatmenete, beszéddel nem mindig tudja követni. És hát mondanivalója mindig van. A Nyilas-gyermekek szeret olvasni, hamar kivégez egy könyvet és kéri a következőt.

Akaratos, konok, önfejlő. akaratát mindenáron keresztülviszi. Igen nehéz az eszén túljárni. Meg kell értetni vele, ha lemond valamiről, attól még az ő Nyilas-önérzete nem lesz kisebb. Ameddig csak teheti, fenntartja ezt az állapotot. Nagy büntetés számára a becsukott ajtó. Az otthona állandóan tele van barátokkal. Rossz társaságtól nem kell féltetni, ésszel válogatja meg barátait. Természetesen ő a központ és gondoskodik arról, hogy a barátai ne unatkozzanak. Kifogyhatatlan a szellemes történetekből. figyelmet követel magának. Mindent kimond, amit gondol, vitatkozik akkor is, ha nincs igaza. Véleményét próbálja ráerőltetni a környezetére. Túl sok mindent szeretne egyszerre csinálni, belefog, abbahagyja,

újat kezd. Ez nála nem jelent szétszórtságot, csak időhiányt. A Nyilas-gyermek állandóan töri a fejét valamin. És ugye az új ötletek, gondolatok csak úgy jönnek, jönnek és el kell kezdeni! Mindent megigér, azt akkor úgy is gondolja. Bármennyire szeretné az egészet teljesíteni, a feléből nem lesz semmi. Nem haragudhatunk érte, a jó szándék, a segítőkészség a Nyilas-gyermekekből nem hiányzik. Lustasággal sem vádolható, hiszen állandóan megállás nélkül alkot, gondolkodik, tesz-vesz és eszik!

Mindenevő, szereti a sósat, de ha elfogy, az édes is jó. Testfelépítésén ez meg is látszik. Igaz, hogy újszülöttként is már deltásan kezdi az életét. Séta közben mindent kipróbál, a szülő rajta kell, hogy tartsa a szemét. Balesetei gyermekkorban nem ritkák. Túlságosan eleven és magabiztos, nincs kellő veszélyérzete kezdetben. Később óvatossá válik. A szülőnek el kell magyaráznia állandóan, hogy meddig mehet és mit csinálhat, mi jelent veszélyt a számára. Ennek ellenére, még érik meglepetések a szülőket a gyermekükkel kapcsolatban. Szabadságvágya ellenére nagyon szereti a szüleit, és nagyon ragaszkodik. Értelmes gyermek. Otthoni gondokat, problémákat meg lehet osztani vele. Nagyon együttérző és segítőkész. Bármit rá lehet bízni, megcsinálja, elintézi, remekül old meg feladatokat.

A pályaválasztás nem nehéz a szülő számára, mert ez a gyermek mindig tudja, hogy mi szeretne lenni. Elvégzi az iskolát, de lehet, hogy egy szakma nem elég. Még másik iskolát is elvégez. Ameddig lehet, tanul. De megnyugodhat a szülő, mert a gyermekének inkább két állása lesz, mint egy sem.

Gyermecketegségeken és balesetein kívül nem hajlamos egyéb betegségekre. belső szervei viszont érzékenyek. Szívós, kitartó, stabil alkat.

A Bak-gyermekek

(december 22. — január 20.)

Stabil, megfontolt, masszív gyermek. A Föld jegy született. Komoly, óvatos, kötelességtudó, célratörő és kitartó. A későn érő gyermekek közül ő az egyik. Nem hízelgő, de megéri és igényli az őszinte szeretetet. Ő a leghűségesebb gyermek és felnőtt, de csak ahhoz, akit közel enged magához és nagyon szeret. Alapvető vonásait már csecsemőkorban megmutatja. Masszív csecsemőként születik. Sokat alszik, az evésidőn kívül szinte nincs ébren. Jó és nyugodt gyermek. Ha mégis sír, oda kell figyelni rá a szülőnek. Ok nélkül nem teszi, mindig van valami a háttérben. Étvágya jó, hamar stabil ételekre vágyik. Ritkán enged meg egy-egy mosolyt. Ezt már akkor is ki kell érdemelni a környezetének. Ha ébren van, figyel és raktároz. Amikor eljön az idő, elindul, lesz, ami lesz alapon. Addig próbálkozik egyedül, míg végre sikerül. Ezután jönnek számára a fontos dolgok. Mindent felfedez, ha még valami ismeretlen a számára, becserkészi. Gondolkodik, óvatos. Akaratereje hatalmas, és így mindig legyőzi az akadályokat. Nem rögtön barátkozó. Időre van szüksége, míg felméri, érdemes vagy nem. De ha úgy dönt, hogy igen és kitünteti a barátságával, az többnyire végleges. Nagyon hiú! Ez érthető, remek tulajdonságai vannak. Szinte kivétel nélkül komolyan veszi a kötelességét, és nagyon határozott már gyer-

mekkorban is. Jó tanuló. Iskolai gondokra a szülőnek szinte nem is kell számítania. Ez a gyermek hisz magában, saját maga számára is nagy követelményt szab ki. Elhatározásait megengatni szinte lehetetlen.

Látszatra ezzel a gyermekkel nincs gond. Azt, hogy a mélyben, belül mi van, ő soha nem mutatja ki, azt a szülőnek kell észrevennie. Ez a gyermek ellentmondásokkal van tele. A kemény látszat szilárdnak, törekvőnek, éles észjárásúnak, öntudatosnak, gyakorlatiasnak, figyelmesnek és segítőkésznek mutatja. Pedig valahol belül ez a gyermek szorong, fél attól, hogy nem jól dönt, vagy nem elég jól teljesít, hogy jóvátehetetlen, ha hibázik. Az életben is jelesre szeretne vizsgázni. Vegyük észre, dicsérjük, öntsünk bele önbizalmat! Gyanakvó, ingatag a biztonságérzete. Fontos, hogy a szülei mellette álljanak! Hideg fejjel gondolkodik, de ez nem jelenti azt, hogy nincsenek érzései. Vannak, de ezeket nem pazarolja el. Magas követelményeit másokkal szemben is fenntartja. Tud szelektálni. Praktikus gyermek. Ítéltéképessége annak ellenére, hogy ő maga bizonytalan, nagyon jó. A megbízhatóság már gyermekkorban is nagyon fontos számára, szinte első helyen van a listáján. Tudja, megérzi, kire bízhat titkokat, kiben nem fog csalódni. Mindent fejben tart, nem mulaszt el semmilyen határidőt. A szülei bármiben számíthatnak rá. Ez a gyermek ha egyszer valamire igent mondott, komolyan mondta. Fejlett a valóságérzéke.

Jó megvilágításban látja a világot, mindig tisztában van azzal, hogy mire számíthat. Neki a valóság fekete-fehér. Mindig ezt tartja szem előtt. Kicsit spártainak tűnik, de ha megvizsgáljuk jellemvonásait, akkor rájö-

vünk, hogy a hűvös önuralom nála természetes jelenség. Néha túl sokat vállal, módszeresen dolgozik, kevés teljesítőképességét a végtelenségig növeli. A szülő vegye észre, hogy itt és most elég! Nem biztos, hogy mindig elfogadja a szülő véleményét. Makacs, dacoskodó gyermek. Később jó értelemben nagyravágyó, bizonyítani akaró felnőtt lesz.

Pályaválasztáskor előtérbe kell helyezni mindenképpen az értelmiségi pályát. Nagyon jó üzletember, lelkiismeretes orvos, tanár vagy politikus válhat belőle.

A szülőknek nem kell aggódniuk, gyermekük biztos talajon áll és nem hátrál meg, eléri a kitűzött célt!

A Vízöntő-gyermek

(január 21. — február 20.)

Légies, derűs, varázslatos gyermek, nem hiába a Levegő jegy szülötte. Szabadságra vágyó, független, színes és bizzarr egyéniség. Szüleit lebilincseli már a kezdet kezdetén. A család és a környezete kedvence. Rendkívül kedves gyermek. Igaz, hogy a szeleburdiságából adódhatnak problémák, de mindez elenyészően kevés ahhoz képest, amit nyújt. Az is igaz, hogy természetességéből, könnyed viselkedéséből adódóan szokimondó. Ez a szülőknek többnyire csak akkor jelent gondot, ha gyermekük a legváratlanabb pillanatban és a legváratlanabb helyen teszi. Megjegyzéseit nem tartja vissza és ez néha kellemetlen. Az is igaz, hogy meg lehet beszélni a gyermekkel, hogy most ide megyünk és ezt vagy azt ne mondd. És akkor jön az, hogy „Ugye anyu, ezt nem szabad mondanom?” – és mondja. Erről a szülőnek a saját maga érdekében is le kell szoktatni.

Sokan zseniálisnak tartják a Vízöntő-gyermekeket. Fel fogása a világról már gyermekkorban is különbözik a többiekétől. Szárnyal, született optimista. Mindig vídámságot visz a társaságba. Ezt teljesen természetesen, utánózhatatlanul egyedien teszi. Alaptermészete a vídámság, ezért kerüli a konfliktusokat. Tudja, hogy igaza van, de csak hogy kerülje a vitát, igazat ad. A saját maga alkotta fantáziavilágban él. Színesre festi a valóságot,

szövi álmait; hogy mi van a földi világban, számára nem mindig fontos. Az evéssel hasonló a helyzet. Nem nevezhető nagyevőnek, de mégcsak falatozónak sem. Egyszerűen nem mindig tulajdonít jelentőséget az étkezésnek. Ha a szülő erőlteti, kínálgatja, ez sem jó taktika. Rá kell hagyni, ha éhes, fog enni! De azért a vitamin pótlásáról nem szabad elfeledkezni. Más módszer nincs, ugyanis ösztönösen tiltakozik a parancsolgatás, a kényszerítés és a bármilyen formátumú kordában tartás ellen. Megismerni mindent, mindenhová eljutni, ez jelent számára örömet.

Tudásszomja határtalan. A szülő feladata, hogy ezt részben próbálja meg kielégíteni. Sokszor érthetetlen a szülő számára, hogy a drága játékok nem tudják lekötni a figyelmét. Ezek a játékok felesleges kacatok a számára. Akkor szerez a szülő örömet gyermekének, ha hagyja szabadon játszani, a maga módján. Lehet, hogy egy számukra jelentéktelen színes rongydarab jobban leköti a figyelmét, vagy az, ha együtt töltenek egy napot kint a szabadban, a természetben, ahol fúj a szél, susognak a fák, hangyák mászkálnak és lepkék röpködnek. Lehet, hogy az ő fantáziájában még vadállatok is megjelennek. Ez sokkal érdekesebb. Nem? Igen, a Vízöntő-gyermeknek az. Nagyon szereti a természetet és nem sokáig bírja a bezártságot.

Érzelmes, barátkozó gyermek, ennek ellenére mégis jól elvan a saját maga társaságában. Fantáziavilága meghökkentően színes, így az életben is a tarkát, és az élénk színeket szereti. Egyénisége bizalomgerjesztő, de mégis zárkózott. Felnőtt korában a vonzás és a taszítás érezhető megjelenésében. Ő maga sem tudja igazán eldön-

teni, mik az igényei. Önállósága, túlzott önuralma, az új kihívások igénye tükröződik rajta. Ezért gyakran sokáig egyedül marad. Nyugtalansága hajtja, repíti. Határtalan szellemi és fizikai erővel rendelkezik, amiket nem használ ki.

Nagyon jószándékú, segítőkész, de ő segítséget nem kér. Nem tart rá igényt. Színes, szellemes, fantáziadús, sok-sok örömet szerez ezekkel a tulajdonságaival a környezetének, és nem veszi észre, ha neki is szüksége van valamire, olykor valakire. Éppen ezért a szülő soha ne felejtse el megdicsérni és néha megsimogatni a gyermekét. Sokoldalú, alkalmazkodó és gyengéd. Változatlanul az újat keresi és nem érdekli a biztonság. Legyen nyitva minden ajtó. Ezek a felnőttkori jellemzői is. Sokáig tud gyermek maradni. Vigyáznia kell a bőrére, de ne csak ápolja, hanem táplálkozzon is rendszeren. Ez a két dolog szorosan összefügg.

Pályaválasztásnál vegyük figyelembe a szabadságigényt! Jó érzéssel állja meg a helyét a régészetben, lehet fizikus, kutató, vagy akár csillagász is. Az a fontos, hogy a szülő ne felejtse el, hogy a kötött munkaidőt nem ennek a gyermeknek találták ki.

Ha ez így lesz, boldog, elégedett felnőtt lesz és megmarad egyedi varázsa!

A Halak-gyermek

(február 21. — március 20.)

A halak lételeme nem a tűz, nem a föld, hanem a víz! Összetéveszthetetlen jellemzője a hullámzó kedélyállapota. Ahogy megszületik, foglalkozni kell vele. Csecsemőként és kisgyermekként nagyon igényli a szülői szeretetet és a gondoskodást. Sokat sír, ő az a gyermek, akivel foglalkozni kell. Annyi szeretetet igényel, hogy szinte az egész család nem tudja kielégíteni. Ő az a gyermek, aki szinte mindig a mama szoknyáján lóg. Ha rajta múlna, nem engedné el egész életében. Önállótlan, később szeret a saját tempója szerint élni. A legérzékenyebb gyermekek egyike. Hiszékeny, segítőkész. Bárkinek, bármit megcsinál, jószívű. Ezért és minden másért csak szeretetet vár cserébe. Már gyermekkorban is hullámzó a hangulata. Gyakran van mélyponton. Ez az, amit a szülőnek észre kell venni és önbizalmat önteni a gyermekébe. Nem könnyű, mert tulajdonságai adva vannak és erősen érvényesülnek. A problémákat felnagyítja, negatívan könyveli el és kétségbe esik. Ki kell húzni innen! Kishitű, a szülőnek állandóan biztatnia kell. Nem sajnálkozással, mert így még jobban elsüllyeszti. Éppen eléggé sajnálja ő saját magát. Ha ilyen helyzetben bepillantánk a gyermek fejébe, önsajnálattal vegyes keserűséget, bizonytalanságot és kétségbeesést látnánk. A

szülő feladata, hogy beszélgessen vele, példálózzon, erőt adjon és nyugtassa meg gyermekét.

Az iskolában általában akadnak gondok. Érzelmeire hagyatkozik, és nem az eszére. Poéta alkat, lehet, hogy az iskolai tanórán verset ír. Szárnyal a képzelete. Gyakran elkésik, rendetlen. Ezeken a negatív tulajdonságokon viszont tud a szülő segíteni, addig, amíg a gyermekben ezek nem rögzültek. Nem csak dicsérni, hanem büntetni is kell. Ez viszont ennyire érzékeny gyermeknél nagyon nehéz feladat. Meg lehet próbálni például a lelkére hatni. Ha társai megsértik, vagy az iskolában valamiért megszegyenítik, teljesen kétségbeesik. sokszor érzi úgy, hogy csalódott a világban. Szóval bonyolult, összetett lelke van.

Önzetlen, hű barát. Az igazságtalanságot is elviseli. A szülő dolga ráébreszteni, hogy merjen szembeszállni bárkivel a saját igazsága érdekében. Merni, vállalkozni és nem magába süllyedni! Ha így folytatja, és legalább egy kicsit nem változtat az egyedi stílusú világszemléletén, később könnyen esik érzelmi áldozatul. Egyszerűen kihasználják jóságát, segítőkészségét, hiszékenységét. Visszaélnék érzelmeivel. Nem jó emberismerő, így hamar barátkozik, pedig elég óvatos.

Jószívű, örül, ha adhat. Ezt önzetlenül teszi. Ha a szülő állandóan lelket öntene bele, talán felnőtt korára magabiztosabb és önállóbb lenne. Van olyan Halak-gyermek, aki nagyon szeret enni. Ő a talpraesettebb Halak. Mondhatnánk úgy is, hogy ő az, aki jobban kilátszik a vízből. Ez a Halak-gyermek kicsit vidámabb, viszont ő a rendetlen, fegyelmezetlen. A másik Halak-gyermek, aki nem mindent eszik meg, aki válogat, úgy kell mindent

belediktálni. Ez a gyermek vékony testalkatú, nagyon érzékeny. Nemcsak az állóképessége sérülékeny, hanem a lelkivilága is. Viszont, ő az a Halak-gyermek, akinek lelki problémáin segíteni kell. Ő az a bizonyos poéta. Számára ez a világ egy nagy káosz és nem találja benne a helyét. Ha a szülők kellő időben segítenek, akkor a helyzet nem ilyen fenyegetően rossz. Ha talál gyermekünk egy igazi társat, aki szereti, megérti és nem utolsósorban megérdemli, akkor boldog felnőtt lesz. Nagyon fog ragaszkodni a családjához, nagyon fog rájuk vigyázni és gondoskodni. Hiszen az ő beállítottsága az, hogy ad-hasson.

Pályaválasztásnál a szülők biztos észre fogják venni gyermekükön, hogy mi a neki megfelelő hivatás. Igen, hivatás és nem foglalkozás! Minden pálya, ami a lélekkel, szeretettel, természettel kapcsolatos, az neki való. Ha én rangsorolhatnék, első helyre a teológiát tenném. Tanári pálya a második. Ezeket biztos hivatásnak tekintené, és biztos vagyok benne, hogy szabad idejében verseket írogatna. Élete teljes lenne és boldog!

Kiegészítés a horoszkóphoz

Hétköznapi, egyszerű dolgok ezek. Vagy mégsem? Mindig a könnyűnek hitt feladat mellett siklunk el. Sietős hétköznapiak, VAN a gyermek, de mi nem vesszük észre, még mire van szüksége. Az őszinte szeretet túlhaladott lélektani képlet volna? Nem! A szeretet mindig is meghatározója volt életünknek, és az is marad, kortól, időtől függetlenül. A szeretet a lélek létszükséglete! Nélküle űr keletkezik. Ha elolvasták a megfelelő horoszkópot, lehet, hogy gyermekükre ismertek. Talán éppen jókor jött a segítség. Eddig úgy gondolták, hogy ismerik gyermekeiket? És most egy kicsit elbizonytalanodtak? Ez így van. Én sem merem kimondani, hogy ismerem gyermekeimet. Három különböző egyéniség. Sőt tovább megyek, saját magamat sem ismerem eléggé! Évek hosszú során át keressük önmagunkat, önmegvalósítást szeretnénk, és állandóan töprengünk, hogy fogjunk hozzá! A legegyszerűbb emberben is ott van az egészséges elégedetlenség magával szemben. Nem mindig tudatosul, hogy mi hiányzik az életünkben, az életünkből. Annyi bizonyos, hogy nemcsak azért születünk, hogy együnk, igyunk, dolgozzunk és még sok egyéb hétköznapi dolgot műveljünk. Ezt a nálunk fejletlenebb élőlények is megteszik. Még tanulhatunk is tőlük. Például, szülői szeretetet, gondoskodást. Figyeljük meg, milyen ösztönösen szeretik, gondozzák kicsinyeiket.

De még biztosan nem késő! Soha nem késő a gyermek fejét megsimogatni és többet törődni vele. Amikor vele vagyunk, érezze, hogy ott vagyunk. A szeretet ha őszinte, akkor érezhetően sugárzik.

Ezt én is tapasztaltam, és bárki érezhette már a következőket. A kisunokám egyéves volt, amikor tudatosan kérte a szeretetemet. Ez úgy történt, hogy az arcomat az ő kis arcához tettem és érezhetően sugárzott át a szeretetem hozzá. Pár percig így maradtunk, éreztem: pici lényének szüksége van erre a kisugárzásra. Következőekben már ő tette a kis arcát az arcomhoz. Kérte a szeretetemet! Ma tizenhat hónapos, sajnos ritkán látom, de ha telefonálok neki, ezt az érzést a világon semmi sem pótolja. Szülei mindent megadnak neki a körülményekhez képest, minden anyagit is, ami adható, de ami nem kerül pénzbe, azt is megkapja. Az az igazi ÉRTÉK, és például a szeretet, a gondoskodás, a tudás adható. Ezek a fontosak egy gyermek életében!

A gyermek lelkében minden diszharmónia megbosszulja magát! Fontos, hogy mit kap, és hogy azt mikor kapja. Nem kell sok ajándék, fény kell a gyermeknek.

Egyénisége már a csecsemőnek is van, saját, ami csak az övé. Ezt szem előtt kell mindig tartanunk. Nincs jó és rossz gyermek! Nincs buta és okos! Csak MÁS. És ezt a másságot bármilyen nehéz is, el kellene tudni fogadni. Különböznek egymástól. Valamit minden ember boldogan és nagyon jól csinál. A horoszkóp ehhez is segítséget nyújt. Mindenki a képességeinek megfelelően ért valamihez. Én azt nem tudom, amit a másik tud, és nekem így szükségem van az ő tudására. Tehát, minden ember

ÉRTÉKES! Ezt már gyermekkorban kellene tudatosítani. Sok gyermek önbizalma nagyon alacsony szinten van, az elszenvedett kudarcok miatt. Ha gyermekkorban a szülő észreveszi, hogy mi az, ami a gyermekét érdekli, amit szívesen csinál, és tudatosan, de észrevétlenül afele irányítja, bízhat abban, hogy boldog, kiegyensúlyozott emberként éli majd gyermeke az életét.

Biztos van a környezetünkben sok olyan ember, aki nem szereti azt a munkát, amit végez. Ennek ellenére nap mint nap kötelező jelleggel el kell mennie a munkahelyére és el kell végeznie azt a bizonyos munkát. Este fásult, minden nap csalódott. Mi történik ebben a családban? Semmi! Hogy telnek a napjai? Sehogy! Nézzük meg ennek az embernek az életét egy kicsit részletesebben. Milyen volt a gyermekora? Lehet, hogy szülei azt gondolták, hogy mindent megadtak neki, de nem terelték a helyes irányba. Egy tizenéves, ha időben nem tudatosítják benne a képességeit, nem tudja még eldönteni, hogy mi legyen, mit csinálna szívesen. Marad a „majd meglátjuk”. És tanul valamit, s ha szerencséje van, menet közben megszereti a munkáját. Ha nincs szerencséje, ő lesz a fásult, életunt felnőtt, akiről szó van.

A másik gyakori példa, amikor a szülők tényleg mindent megadnak a gyermeknek, még szeretetet is. Csak rosszul szeretik. Nem adják meg a szabad gondolkodás és a szabadság lehetőségét. Ők azok a szülők, akik saját, meg nem valósított életüket akarják rákényszeríteni gyermekükre. Például: az én álmom az volt, hogy orvos legyek. Anyagi és egyéb körülményeim nem tették ezt lehetővé. Hogy valóra váltsam álmaimat én most a gyermekemből orvost csinállok. Nézzünk bele a gyermek jel-

lemrajzába, és összegezzük, mik a képességei, mihez van kedve és ne erőltessünk rá mást!

Példának nézzünk be egy iskolába. Ki a jó gyermek? Aki jó tanuló és aki jól viselkedik. Igen, ez a gyermek jó tanuló, mert érdekli az iskola, a könyvek és a tananyag. Ki a rossz gyermek? Aki nem tanul jól, aki nem figyel az órán, izeg-mozog, nem érdekli a tananyag. Elkönnyvelik, beskatulyázzák, nem lehet vele mit kezdeni. Ő a rossz gyermek. Ha ez így marad, mit tesz ez a rossz gyermek? Tényleg rossz irányba fejlődik. Ezzel a már negatív tulajdonságával fog kitűnni a környezetéből. Így hívja fel magára a figyelmet! Miért izeg-mozog ez a gyermek? Nézzünk bele a horoszkópjába, olvassunk bele a jellemrajzába. Lehet például ez egy Kos-gyermek, vagy egy Oroszlán-, vagy Bika-gyermek. Életeleme a mozgás. Vagy esetleg pillanatnyilag más érdekli, mint, amiről szó van. Ez a rossz gyermek nem rossz, csak mi vagyunk felkészületlenek. Ráfogjuk. Így kényelmesebb, mint megbeszélni vele, hogy mi az, ami igazán érdekli és figyelmeztessük, hogy most mit kell tanuljon. Ez a gyermek van olyan értékes, mint az a bizonyos jó tanuló! Csak sajnos se idő, se energia nincs erre a gyermekekre, sem a szülőnek, sem a pedagógusnak. Igen sok időt és energiát, türelmet igényel, és ha nem kallódik el, beérik. Életenergiája sokkal több van, mint annak a csendben ülő jó gyermeknek. Nem csak azt emészti meg, amit a tankönyv előírt számára, hanem gondolkodik is. Ezért nem mindegy az, hogy ezek a gyermekek mire használják az energiájukat. Könnyen elkallódhatnak, hiszen már gyermekkorban kirekeszti, megbélyegzi őket a környezetük. Állj, ezt nem szabad! A gyermekem nem én vagyok! Sok-

szor hallottam ilyen gyermektől: minek tanuljak, úgyszem számít, én mindig csak rossz jegyeket kaphatok. Hol van ennek a gyermeknek az önbizalma? Dicséretet sem kap soha és már nem is érdekli, hogy miért nem. Később lemarad a társaitól és már nem is tudja behozni a lemaradását. Figyeljük meg, az ilyen gyermek valamilyen nagyon jó! Ezt a szülő észre kell hogy vegye! Ennek a gyermeknek duplán kell éreznie, hogy otthon ő számít, hogy otthon megdicsérik, és otthon sikerélménye is van. Fontos, hogy a szülő hasson rá, adjon neki hitet. Nem számít a jó jegy, csak valahogy végezze el az alapfokú iskolát, ami igenis kötelessége. Ez a gyermek talpraesett, boldogulni fog az életben.

Számtalan példa van rá, hogy ilyen gyermek felnőttként megéri, hogy ezt, vagy azt az iskolát még el kell végeznie, mert érdekli. Elvégzi, senki nem kényszeríti rá és meglepően jó eredménnyel. Példa akad bőven, az úgynevezett híres emberek között is, hogy több iskolából eltanácsolták és később elismert ember lett. Ne essen kétségbe tehát a szülő, ha gyermeke adottságai hasonlóak. Bízson benne! Sok múlik a pedagógusokon is. És az otthon menedék, bástya kell, hogy legyen az ilyen gyermek számára.

A gyermekek sok családban mindent megkapnak, ami megvehető. Ezeket a gyermekeket felnőtt korban sem fogják érdekelni a kis dolgok, apró örömök, nincsenek számukra elérhetetlen vágyak. Nem tudnak őszintén örülni, minek, hiszen mindenük megvan. Boldoggá az apró dolgok teszik az embert! Például: egy virág kinyílt és szép, hogy zöld és buja a fa lombja, hogy énekelnek a madarak, hogy most gyertyát gyújtunk, mert születés-

nap van stb. A gyermek ezt mind észreveszi, de nincs ki-
nek megmutatnia. Hajoljunk le vele, nézzük meg együtt,
milyen szorgalmas a hangya, és közben meghalljuk azt
is, mit mond a természet.

Biztos tapasztalták a szülők és talán tudják is, hogy a
kisgyermek valóságérzete más, mint miénk felnőtteké.
Ha például apa és gyermeke játszik, és az apa a ló, ebbe
a szerepbe a gyermek annyira beleképzeleti magát és ap-
ját, hogy számára akkor apja valóban a ló. Emlékeznek
még rá, amikor a kis unokámra utaltam? Igen én, a nagy-
mama voltam a telefonkagyló, az ő képzeletében a tele-
fonkagyló volt a nagymama. Hallotta a hangomat, nem
voltam ott, így engem a telefonkagyló helyettesített. A
kisgyermek a neki kedvező módon helyettesíti be a tár-
gyakat. Néha mondja is a szülő a gyermekének, aki pél-
dával éppen békaként szökdécsel: „Miért bohóckodsz ál-
landóan? Viselkedj rendesen!” Nem bohóckodik, csak
most ő a béka! Higgyük el neki és játszunk vele együtt.
Az ő világa még nagyon színes és egyszerű.

A nagyobbik fiam 2-3 év között volt, amikor felfede-
zett magának egy kis fát a kertben. Ez éppen az ő mérete
volt. Felmászott rá, állt a közepén, és kiabált huncutul,
hogy anya! Amikor odaértem, elengedte a fát, nem ka-
paszkodott és boldog volt, hogy ott a fán ő meg tud állni
és nem esik le. Tartotta a kezét, hogy vegyem le. Leszed-
tem. Pár métert mentem, újra hallom, hogy hív és nevet.
Újra fenn volt a fán. Pár méter után már vártam, hogy
hív, ezt ismételtük, míg meg nem unta. Játsoztam vele.
Boldog volt, bebizonyította nekem, hogy ő ügyes és bá-
tor. Felfedezte azt, hogy ő erre is képes. Persze csak ak-
kor érezte biztonságban magát, amikor ott voltam.

Igen, a szülő a biztonságot jelenti a gyermek számára! Ugyancsak a nagyobbik fiam a történet főszereplője. Már majdnem két éves volt, és még nem beszélt. Mindent megértett, de semmit nem mondott. Állandóan beszéltem hozzá, magyaráztam neki, mondd szépen te is, de ő csak mutogatott. Tudtam, értelmes gyermek, csak éppen nem strapálja magát a beszéddel. Ez így kényelmes volt, az anyu mindent megért, miért ne. Egy alkalommal számára ismeretlen emberek vették körül, jaj de szép kisfiú stb., engem nem látott, valahogy kívül maradtam a körön. Az én ici-pici emberpalántám állt a kör közepén, majd kétségbeesetten elkezdett sírni, és azt mondogatta: Anya, Anya, Anya... Sírtam vele együtt. Megszólalt! A helyzet rákényszerítette, hívnia kellett engem, aki a biztonságot jelentettem számára. Vészhelyzetben érezte magát, hiszen engem nem látott. Az eset után nemcsak szavakat, hanem apró mondatokat is mondott.

A kisgyermek lelkivilágát minden szülőnek ismernie kellene. Ha ez így lenne, nem lenne olyan sok fantáziátlan felnőtt. Például nem mindegy, hogy mit mesélünk, mert a gyermek itt is azonosítja magát vagy a környezetét. Ha este mesélünk neki a sötét erődőről, biztos, hogy félni fog, mert azt képzei, hogy a szobája a sötét erdő.

A legkisebb gyermekem egyik kedvenc meséje volt a Piroska és a farkas. Sokáig azt hitte, hogy az ő anyukája az a bizonyos Piroska, akiről ez a mese szól. Minden alkalommal megkérdezte tőlem, hogy hogy menekültem meg? Az ő fantáziájának megfelelően ki kellett találnom és elmesélnem a megmenekülésemet. Volt egy rongybabája, aminek teljesen véletlenül piros volt a sapkája. Az-

zal aludt, és elnevezte Piroskának. Én komolyan vettem az ő képzeletvilágát, és még mindig emlékszik rá (húsz éves), és a babát is megőrizte.

Szép és értékes dolgok ezek. Emberek. Ne sajnáljuk rá az időt, és akkor a gyermek számára nem a videó lesz a fontos, hanem a saját természetes világa. Igen, én szívem szerint visszaköltöznék abba a bizonyos barlangba, ahol nincs technika, CSAK szeretet és emberi közelség. Ahol össze kell bújnunk, hogy ne fázzunk, ahol együtt élhetünk a természettel, békességben és nem kifosztva azt.

Nem vagyok technikaellenes, de túl sok nem jó belőle. Fantáziátlanná, gépiessé teszi az embereket. A gyermekek lassan már nem gondolkodnak, mert gondolkodik helyettük a gép. Hogy fejlődik így ki az egyéniség? Nincs rá módja! Ezért lenne fontos, hogy a család még egy kicsit őrizzen meg a hagyományokból. Néha kapcsolják ki a tévét, kapcsolják le a villanyt, gyújtsanak gyertyát, akkor is, ha nincs születésnap. Beszélgessenek és játsszanak együtt a gyermekeikkel. Higgyék el, megéri! A gyermek is és a szülő is várni fogja a következő ilyen napot. Szakítsunk rá időt! Ha fontos, hogy a mi gyermekünk más legyen mint a többi, akkor a mi gyermekünk bolder gyermek és felnőtt lesz. És ha ez sok szülőnek fontos lenne, nagyon sok boldog ember élne ezen a földön.

Fontos a gyermek számra az otthon! Nem a lakás, az otthon! Jelentenie kell a család számára az összetartozás érzését. Az otthon légköre legyen nyugodt, bensőséges. Ha tehetjük, az otthon kialakításában mindenki egyformán vegyen részt. Minden családtag vigye bele saját íz-

lését, igényességét. Így lesz teljes az otthon, a család harmóniája és az egyéné is.

Ha teheti a szülő, ne vigye haza a munkahelyi problémáit. Próbálja meg kettéválasztani: ez az én külvilágom, és otthon vár az én belvilágom. Nem megy rögtön, gyakorolni kell. A feszültség oldódik, és sikerül megtennünk. Az sem mindegy, hogy a szülők hogy beszélnek egymással. Már kicsi korban is megérti, megérzi a gyermek, ha baj van a családban. Figyeljük meg! Egy-két éves korában még nem igazán fogja fel a szavak értelmét, de megérzi, ha a szülők bántóan viselkednek egymással, netán kiabálnak is. Mit csinál ez a gyermek, hogy reagál? Megrémül, sírni kezd. Megérzi, hogy ki kit bánt! Ösztönösen ahhoz a szülőhöz menekül, bújik, akit bántanak. Félt, de azzal, hogy odabújik, védi is a megbántott szülőt. Fontos, hogy a gyermek jelenlétében elkerüljék a hangos jeleneteket. Ezek a jelenetek nem múlnak el a gyermek lelkéből nyomtalanul. Nyeljük le haragjukat, és halasszák el a veszekedést. Felnőtt ember rendelkezik annyi önuralommal, hogy ezt meg tudja tenni. Ez a megoldás pluszt is hozhat a felnőtt, a szülő számára. Ha elszáll az a bizonyos első mérgünk, talán nem is kerül sor veszekedésre, hanem nyugodtan, higgadtan meg tudjuk beszélni a problémát. Itt a lényeg! Tartsuk egymást tiszteletben. Azzal, ha nem veszekszünk, hanem „megbeszélünk”, a másik ember iránti tiszteletünket fejezzük ki.

Ne használják ki a szülők egymást, hanem egyformán vegyék ki részüket a gyermeknevelésből is. Hiszen, amikor a gyermek jelezte meglétét, többnyire együtt döntöttek el, hogy vállalják! Mindketten felelősek, nem csak az

anyagi kiadásaiért, hanem az egészséges lelki fejlődésért egyaránt. A gyermeknek mindkét szülőre nagy szüksége van. Tapasztaltam, nem elég csak az anya a gyermeknek. Hiányzik az apa a családban. Hiányzik az apai szeretet és az apai szigor. Az apa másként szereti a gyermekeit, mint az anya. És ez a „másként” nagyon fontos a gyermek életében. Az anya engedékenyebb, féltő, óvó szeretete a lelki fejlődésében elengedhetetlen. Az apai szeretet a biztonságot kell, hogy nyújtsa. Az apa nem attól lesz nagy a gyermek szemében, hogy fel kell rá nézni, hanem attól, ha le tud hajolni gyermekéhez! Természetesen ez fiúgyermeknél hatványozottan fontos. Így lesznek jó barátok. Ha az apa bevonja munkájába, a gyermek érzi, hogy számítanak rá, ő is hasznos. Játsszani is lehet, ez az apának is jó érzés, rájön, hogy valami belül megmaradt a gyermekkorából. És ez nem rossz érzés, sokáig megmarad fiatalnak. Az apától fia sok, számára fontos dolgot elleshet. Praktikussá válik a gyermek, erre egyre inkább szüksége lesz.

Nálunk nem volt férfi a családban. Amikor a nagyobbik fiam 14 éves lett, azt mondtam: kisfiam, mától Te vagy a férfi a családban. Nagyon boldog volt, látszott rajta, hogy ez nagy megtiszteltetés a számára. Érezte, hogy bízom benne, és így is viselkedett. Megbeszéltük azt is, ha valami elromlik, észre kell vennie, és tudja, meg kell javítania. Már hosszú ideje csöpögött a csap, észrevette, hogy ez már az ő feladata. Hozzákészült a szereléshez alaposan. Úgy meghúzta az egyik szerkentyűt, hogy valami eltörött. Elöntött bennünket a víz. Ez volt az ő „férfias” próbálkozása. Nem bosszankod-

tam, mert a gyermekben minden igyekezet megvolt. A gyermek mindig szívesen segít, tekintsük őt partnernek.

Ne hárítsuk tehát egymásra a gyermeknevelést, hogy oldd meg te, én nem érek rá, nincs időm, fáradt vagyok stb. A gyermek nem tárgy, nem a felnőtt játékszere, ha van kedvünk, játszunk vele, ha nincs hát félrerakjuk. Durva megfogalmazásban ez így hangzik. A kezdeti mámor elszáll, jönnek a gyermekkel kapcsolatos gondok, amit nem tudtunk előre, csak azt éreztük, hogy nagyon várjuk. És ugye minden új varázsa elszürkül, sőt mondhatnánk azt is, hogy sajnos sok családban el is múlik. És ott van az a gyermek, akivel egyre inkább nem tudunk mit kezdeni. Tudjuk, hogy a miénk, tudjuk, hogy mi vagyunk érte a felelősek, ha beteg, nekünk kell ápolni, nekünk kell eltartani, és tudjuk, ha az iskolában gond van, nekünk üzen a tanár. Ez a kötelességünk. Igen sok szülő itt megreked, csak kötelességből teszi, amit tesz. Ezt a „csak kötelességből” való fásult magatartást, még ha nem is tudatos a szülő részéről a gyermek nagyon is megérzi.

Számtalanszor megfordul a fejében, többször mint hinnénk: – Miért vagyok én? Kellek én?

És ezek után mit tesz a gyermek? Ösztönösen csapódik olyan társasághoz, ahol úgy érzi, befogadják, ahol számítanak rá. És ekkor a gyermek már kisiklott a szülők kezéből. Reakciója érthető. Ösztönösen keresi azt az érzést, ami hiányzik. Úr keletkezett a gyermek lelkében, ezt próbálja megszüntetni. Értelmi szintje még nem ér el odáig, hogy eldöntse, mi a helyes, mi nem. Nem hosszú távon gondolkodik. Jelen pillanatban neki ez a jó, jobb mint otthon. Nem akarom túlságosan feketére

festeni azt, ami ezután jöhet a gyermek életében. Társasága hasonló élethelyzetből verbuválódott gyermekekből áll. ezért verődnek össze, ezért értik meg egymást, és ezért tartanak össze. Szoros közösséget alkotnak, védelmezik egymást, a családot helyettesítik közösen. Ezután jön a kisiklás. Még éretlen gyermekek, csak a hecc kedvéért megkóstolják a drogot. Majd apró balhékat csinálnak. Otthon a szülők lehet, hogy nem is tudják, nem is vettek észre semmit. Gondolja a szülő, a gyermek jól elvan, nincs vele gondom. Telik az idő és bizony jönnek a gondok. A gyermek otthon agresszívvá válik, mostmár gyakran kimarad. Eltűnik otthonról ez is, az is. Ezek már nemcsak a szülő, hanem a gyermek számára is nagy gondok! És a gyermek élete sok esetben visszafordíthatatlanul félre siklott.

Higgyék el, van idő a gyermekre, ha mi is akarjuk. Természetesen a szülőnek dolgoznia kell. A jó megélhetésért, de nem azért, hogy mindenből minél több legyen! Hajszolni magunkat tárgyakért, semennyi nem elég. Így nem marad idő a gyermekre, akit mi akartunk, és aki kiszolgáltatta a szüleinek, a felnőtteknek. A gyermek kezdet kezdetén nem kéri, hogy a szülő halmozza el drága holmikkal. A gyermek ösztönösen „csak” szeretetet kér. A többi a mi hibánk. Ha otthon a családban azt látja, hogy az az igazi érték, amit mi magunk készítünk el, ő is ezt teszi, és örömmel teszi. Ha elkészít egy ajándékot, az az ő számára is leírhatatlan örömet jelent. A lányom kicsi korában mindig magakészítette értékes ajándékokat adott nekem. Mi ebben az érték? Először is töri a fejét azon, hogy mivel lepjen meg. Gondolkodik, minek örülnék igazán. Saját idejéből áldoz rám. Megcsinálja, és

mindezt titokban, hogy én ne tudjak róla. Ő is ismeri azt az érzést, amit a jószándékú meglepetés szerez. Alig várja, hogy átadhassa! Átadja az ajándékot, és nagyon, nagyon várja, hogy örüljek neki. Higgyék el, nem lehet eldönteni, ki a boldogabb: ő vagy én. Talán ő, mert adott. Mi, szülők irtjuk ki gyermekeinkből ezt az ösztönös elégedettséget, és így a vele járó boldogságot is. Mi adunk neki pénzt, mondván: Holnap lesz a mama születésnapja, vegyél valamit. És ez a gyermek vesz valamit, és ha találkozik a mamával, majd át is adja. Hát öröm ez?

Ha azt mondjuk mi „mindent” megadtunk a gyermekeinknek, és mégis! Gondolkodjunk el rajta, mi az a „minden”. Kapott-e elég szeretetet? Vajon miért nem értékeli a kis dolgokat? Tőlünk, szülőktől mit látott? Volt-e rá elég időnk? Annyi áldozatot hoztunk érte, és mégis! – mondja a szülő. Az a bizonyos áldozat természetes velejárója a hétköznapiaknak. Nagyon nehéz feladat, és nagyon nehéz összeegyeztetni a külső munkánkkal. Személyes tapasztalatom, hogy milyen sok türelmet, fizikai és szellemi állóképességet igényel.

Három gyermeket neveltem fel, szinte egyedül. Én akartam őket! Egy átlagos nap így indult, és így zajlott le: reggel rohanás három gyerekkel, (nem volt autó) hogy elérjük a buszt. Először az iskola, utána az óvoda, majd a bölcsőde, és végül beestem a munkahelyemre. Már vártak a betegeim. Munka, majd este összeszedtem a gyermekeimet.

Hazafelé menet vásárlás, szatyrokkal, gyerekekkel megpakolva vártam a zsúfolt buszra. Este vacsorakészítés, közben mi volt az iskolában? Holnapra kész a lecke? Ha nincs, segítek. Ezt a verset meg kellett tanulnod? Ezt

én is tanultam. Na mondjuk el együtt, jó?! Hogy van a szorzótábla? Tudod-e, hogy hányszor hány az hány? stb. Fürdés közben még gyakoroltunk. Lefekvéskor meséltem. Mind a három gyermekemnek megvolt a kedvenc meséje, amit ma is tudnak. A gyerekek elaludtak, én még mostam, vasaltam, mosogattam. Elkészítettem másnapra a tiszta ruhájukat. Ekkor leültem, kötöttem. Ebből tudtam egy kis mellékest keresni. Ez nem a luxus-hoz kellett, hanem a mindennapokhoz. Éjfél előtt nem feküdtem le. Korán reggel kezdődött minden előlről. Kéves pénzből, de megéltünk. Mindig olyan ajándékot kaptam, amit ők készítettek. Tudták, hogy nekem ezzel szereznek örömet.

Játszani is tudtunk együtt. Sokat segítettek is, mindenkinek meg volt az életkorának megfelelő feladata. Ha ügyeletes voltam vasárnap, vagy ünnepnap, volt olyan, hogy egész nap egyedül voltak. Természetesen ez nem jó, de nem volt jobb megoldás. Egy ilyen alkalommal karácsony estére voltam beosztva ügyeletre, az senkit nem érdekelt, hogy karácsony van, és a három gyermek egyedül. Reggel korán mindent elkészítettem, a karácsonyi süteményeket már előző nap. Gondoltam, este ha hazamegyek, vannak még apró teendőim, és feldíszítjük a fát. Fáradtan hazaértem, és nagyon boldog voltam. A fa feldíszítve, és azok az apró teendők sem vártak már rám. A gyermekeim megcsinálták, úgy vártak haza, pedig még kicsik voltak. Kell ennél nagyobb ajándék és öröm?

Meg kell jegyeznem, hogy az én gyermekeim sem viselkedtek mindig jól. Életem tele volt aggódással. Amikor már nem kellett összeszedni mind a hármat, csak a

kicsit (a két nagyobb egyedül és korábban járt haza, mint én), mindig izgultam, egészen találom-e őket és a lakást. Egy-két negatív meglepetés engem is ért. Volt úgy, hogy hazaérve a szoba üvegajtáját betörve találtam. Kiderült, hogy civakodtak és a lányomat a bátyja neki-lökte véletlen az ajtónak. Az üveg összetört, a lányom belesett. A lányom mutatja a hátsóját, ahol megsérült. Mire hazaértem, a fiam beragasztotta a húga sebeit, az üvegszilánkokat eltakarították és békesség volt.

A kisebbik fiamnak „bérlete” volt a sebészetre, később már egyedül is elment. Ő volt az, akit mozgékony-sága és vagánysága miatt mindig össze kellett varrni. Ő Bika, de én Kosnak tartom, a bátyja igazi Kos, a lányom pedig Mérleg. Nem könnyű jegyek. A lányom mindig jó tanuló volt, de túlságosan is mérlegelő.

Nem mondom azt, hogy így kell élni, sőt nem is örülök az ilyen eseteknek, de számomra ezt hozta az élet. Az adott társadalmi viszonyok meghatározóak az ember életében.

Otthon elégedettség-re tanítottam a gyermekeimet. Egyszerűen, de őszintén éltünk. Hozzám jöhettek a gyermekeim bármikor, bármilyen kérdéssel. Jöttek is! De nem csak ők, hanem a barátaik is. Nálunk nem volt úgynevezett kényes kérdés. Már kicsi korukban az életkoruknak megfelelően jöttek a kíváncsi kérdések. Mindig megkapták rá az érettségüknek megfelelő választ. Jöttek a barátok is: magyarázzam el, ez vagy az miért van, vagy miért nincs? Otthon nem merik megkérdezni a szülőktől. Tőlem, az idegentől, nem szégyellték, mert érezték közvetlenségemet a gyerekeim által. Nálunk jól érezték magukat a barátok. Jó volt a légkör. Minden

gyermek a szüleitől szeretne kérdéseire választ kapni. Vegyük észre, és tegyük számukra lehetővé, hogy a kényes kérdésekkel is hozzánk, szülőkhöz forduljanak.

Munkám során sok család életébe beleláttam, és azt tapasztaltam, hogy nincs meg mindig ez a bizalmas légkör, a gyermek nem érzi barátjának a szülőt. A barátságot már kisgyermekkorban ki kell alakítani. Az a gyermek, aki úgy nő fel, hogy a szülőt „csak” egy felnőttnek látja, félni fog tőle.

A család jólétének a meghatározója a jó légkör, a jó közérzet, és nem a jövedelem nagysága. Biztos vagyok benne, hogy sok szülő nosztalgiával gondol vissza azokra a kezdeti időszakokra, amikor kis lakásban, szerény körülmények között boldogok voltak. Most sokkal jobb anyagi körülmények között élve fáradtak, fásultak, és nem jut elég energia egymásra és a gyermekekre.

A kevés több, mint a sok. Ugye az is igaz, hogy annyit dolgozunk a családunkért, hogy nem jut idő a családukra. Ha kevesebb lenne a megvehető igényünk, kevesebb lenne a gondunk is. Mennyivel több idő jutna egymásra, és magunkra! Nincs idő élvezni azt, amiért nem kell fizetni, ami adva van minden embernek. A boldogság, a szeretet, a nyugalom és a szabadság. Sajnos azzal, hogy teljes jólétet és anyagi pluszt biztosítunk manapság a gyermekeinknek, nincs miért megdolgozniuk. Kizárjuk őket az önálló gondolkodás készítéséből, az önálló megtapasztalás egyéniségformáló erejéből. Ezekből is következtethetünk, hogy a gyermekeink „minősége” is egyre romlik.

Mint már említettem, a kevés több, mint a sok. Ez számomra minőségi mérce is. A gyermek jobban vigyáz a

kevésre, mint a sokra. Az is tapasztalható, hogy ahol sok a pénz, nincs mindig jó ízlés. Persze kivételek itt is vannak, mint mindenben. Nem tanulja meg a gyermek, hogyan kell az egyéni ízlését kialakítani. Később is mindent megvesz és gyűl körülötte a felesleges holmi. Ezért érdemes túlhajszolni magunkat? Ha úgy igazán belegondolunk, legyünk őszinték. Nem! Az én mércém más, tudom, hogy ez nem felel meg mindenkinek. Nekem mindig az a fontos, hogy jól érezzem magam a bőrömben, a ruháimban, a lakásomban és a világban. Ez mindenre vonatkozik, ami a jó közérzetemet biztosítja. Kis lakásban lakom, nem kell nagyobb. Nincs függöny az ablakomon, csak éppen jelképes. Így kilátok rajta, látom a fák lombjait, az állandóan változó felhőket. Ez fontos számomra. A fák a balkonig érnek, és nagyon sok madár van. Zöld, csönd, és jó levegő. Naponta kerékpározom, fél órát tornázom. Nem járok, és nem jártam soha fodrászhoz és kozmetikushoz. Nem eszem sokat, mert feleslegesnek tartom. Autóban akkor ülök, ha elkerülhetetlen, szeretek gyalog járni. Ruhát csak akkor veszek, ha szükségesnek tartom kipótolni a ruhatáramat, és ha valami első ránézésre megtetszett. Mindig a meglévőhöz veszek, így variálhatók és kiegészítik egymást. Kevés ruhám van, de mégis sok. Mindig egyéniségemnek megfelelően öltözködöm. A divat nem érdekel. Tele ruhásszekrény előtt már a gyerekek is megállnak, és gondot jelent a sok közül választani. Ha a gyermek otthon a szülőtől a minőségi, és nem pedig a mennyiségi válogatást látja, biztos ki fog alakulni az egyéni ízlésvilága, ami számára, az elkövetkező felnőtt életében fontosabb, mint hin-

nénk. Hogy miért? Jobb lesz a közérzete, kevesebb pénzre lesz szüksége, így több lesz a szabadideje.

Ha a minőséget keresi, „minőség” lesz a baráti környezete is. Igényes a környezetével és magával szemben. Nem hajszolja magát a többért, tehát elégedett. És, ha elégedett, akkor boldog, és ha boldog, akkor szép, mert a boldogság széppé tesz. És ki ne akarna szép lenni?!

Ha gyermekeink családi körben ezt látnák, ezt tapasztalnák, automatikusan ilyen felnőtt válna belőlük.

Fontos lenne ráébrednünk, hogy emberi kapcsolataink mennyire romlanak. Ez vonatkozik a családra is. Fontos lenne a családon belül szerzett öröm, és szeretet. Egyszerűbb családokban több szeretet van jelen. Az adás, kapás öröme, az elégedettség minden ember számára elérhető kellene, hogy legyen. A kisgyermek a kezdet kezdetén még érzi az adás örömét. Ezt az őszinte öröm érzést mindvégig meg kellene tartanunk.

A karácsonyváras öröme minden családban így, vagy úgy, de jelen van. Megpróbálunk örömet szerezni szereteteinknek. (Miért csak ekkor?) Adni szeretnénk. Vásárlási láz jellemzi az ünnep előtti hangulatot. A tárgyak értéke a fontos sok ember számára, pedig az igazi érték belülről jön, bennünk van. A mi karácsonyunkat egy kívülálló ember szerény karácsonynak nevezné, én nem! A karácsony nálunk már jóval a karácsony előtt megkezdődött. A levegő tele volt titkokkal. Az ajándékok elkészítése mindig sok fantáziát és időt igényelt. Kisgyermekkoruktól ahhoz szoktattam őket, hogy mindig „sok” ajándékot kaptak. Ez a sok valójában csak soknak tűnt, mert mindent külön csomagoltam be. Ez úgy történik, hogy van egy pár zokni, és ebből lesz két csomag. Apró-

ságok, mesekönyvek, mind, mind egyenként becsomagolva és így mindenkinek sok ajándék jutott. Minden csomagra ráírtuk, hogy kié, csak a nevét. Ki kellett találni, hogy kitől kapta. Eljött a karácsonyeste. Először míg kicsik voltak, egyedül díszítettem a fát. Persze később közös munka volt. Megszólalt a kis csengő, és bejöttek a gyerekek. Mindenki titokban a fa alá rakta le az ajándékát. A fa alja mindig tele volt szórva apró ajándékokkal, összevissza keverve. És elkezdődött a lázas keresés, kutatás, melyik csomag kié. Bontogatták, és közben egymás arcát figyelték, örül-e a másik? Őket nézve soha sem tudtam eldönteni, hogy minek örülnek jobban. Annak, amit kaptak, vagy annak, amit adtak.

Ez a szokás nálunk a mai napig megmaradt. Ömlesztve van a fa alatt a sok ajándék, és változatlanul négykézláb mászva kutatnak a nevük után, és figyelik egymást, örül-e a másik. Felszabadultan bohóckodnak, nevetgélnek. És azt is tudják, ha találnak egy fél pár zoknit, akkor meg kell keresni a párját, mert az még ott van valahol a sok apró csomag között. Viszont azt is tudják, hogy nem ismerik fel kívülről, mert anyu még arra is gondolt, hogy a csomagnak más formája legyen. És változatlanul nem látszanak ki a papírhalmazból, pedig már felnőttek!

Ezek a karácsonyok megmaradnak a gyermekben és a felnőttben egyaránt. És ez így van jól! Egy évben egyszer újra gyermeknek érezhetik magukat.

Sok példát hoztam fel, ezek az én tapasztalataim. Nem mondom, hogy a gyermekeim hibátlanok, azt sem mondom, hogy én mindent jól csináltam. Biztos nem!

De megpróbáltam jól csinálni. A hibák pedig az ember tartozékai. Nincs tökéletes ember, nem is lenne jó.

Érjük be a megfelelővel, és akkor elégedettek leszünk!

Példáimon keresztül érzékeltetni szerettem volna, hogy komoly kitartás szükséges a gyermekneveléshez. Jó érzés, hogy felnőtt gyermekeim ma is igényt tartanak a szeretetemre. Ha levelet írnak, néha az is ott olvasható, hogy *szeretlek anyu*. Igen, ezt ne szégyeljük kimondani, vagy leírni! Ez a szó fontos kapocs az életünkben.

És végül hadd zárjam írásomat Einstein egy mondatával:

„Csak azt az életet érdemes végigélni, amelyet másokért élünk.”

Előkészületben levő könyveink!

- Sediánszki János: Emlék és varázslat
- Útirajzok félmúltban -
Jaj, leöntöttek - A humor magyar mesterei
- Szerk. Urbán László -
Sally-Ann Robinson: Kísértés
Diane Cooper: Ágy kutyáknak kiadó
Ráth Végh István: Magyar kuriózumok;
Az asszonyi hűtlenség története
(Életmű-sorozat)
James Herriot: „...És az Úr megteremté...”
Adrian G. Gilbert: Napkeleti bölcsek -
Kik voltak a három királyok?
Michael J. Behe: Darwin fekete doboza -
Az evolúció biokémiai kihívása
Karl Shuker: Sárkányok nyomában

*

Megjelent: Adrian G. Gilbert - Maurice
Cotterell: Maja próféciák -
Egy elveszett civilizáció megfejtett titkai

Larus Könyvkiadó Kft.

Postacím: 1111 Budapest,

Bartók Béla út 4.

Tel/fax: 1851-958

A könyvek megrendelhetők a

Larus Könyvkiadó Kft.-nél

valámint a

G&A Kiadói és

Kereskedelmi Kft.-nél

(06-30-547-004)

Várjuk mindazon kis- és
nagykereskedők jelentkezését,
akik könyveink terjesztésében
együttműködni kívánnak.

9 789638 566416